

ජීවිතය

'සෞඛ්‍ය සේවය - නොකරන ජීවිතය'

1965 ජනවාරි 2508 දුරකථන 9 කලබ

එඩිය

හෙළ එඩි වඩවන
මාස්සා සහරාව

කහු ජීල

කලප් 12ක් රු. 6. 00 යි
කලප් 6ක් රු. 3. 00 යි

සකුණුවෝ

අවසන් අහුඬු
ලියනගේ පිනදස්

සොමුව

මල්කිස්සේ
පුස්තකාලය පාලන 20/1

පටුන

බසේ ඉදිරිය	257
බල්ලුකය	259
පිවිසුම් වීර්ණව	261
පාරිභාෂික පුවලැවිල්ල	264
අලුත් මාවත	265
ඇස් බැන්දුම	269
ගංගා නදී ආදිය	270
දුහුනු පබඳ	272
ලක් ඉතිහසය රුකුල	276
අලි බබා	278
එඩියට එඩිය	279
සවාරිය	280
මෙලොට්සිහු කවුරු ද?	282
පිරිහුම	284
පහදුව	285
නිතර පිංගවිලට නිපැදියා	286
දිය නොහැකි ද?	288
අධිකාර ව්‍යවස්ථාව	288

මිල සහ 60 යි.

ඇයි මේ පොරය?

එසියේ 4 වෙළුම සඳහා යැ.

එසියේ 4 වෙළුමේ

සියලු කලප සහිත මුළුමනින් බැමම

මිල රු. 10.00 සි.

සිමා සහිත

ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම

කොළොඹ - මහනුවර - ගාල්ල - මිහඹුව - අනුරාධපුර
ලාකර - යාපනය - කුරුමාගල

1964 ආශිත නිලිකය ලත්

පරෙවිය

(සාම අස්න)

කෝමිටේ ප්‍රභූතෙන් පසු ලියැවුණු

ඉහළ මැ අසුන් කව සි.

අර්ථයන් අනුමුද්‍රමන් විසින් ලියැවිණි.
ලියනගේ ජීනදසුන් ගේ පහදුගෙන් පුදු පැ.

තමිලපන්නි පළ කැරැමෙකි.

පැදි 501

මිල රු. 5.60යි.

කොළොඹ, නොරිස් පාරේ
මැකිලි පොත්ගල

ත්‍රිගේගොඩ,
තමිලපන්නි කලායතනය

Handwritten signature in red ink at the top right of the page.

5 වෙළුම

1965 ජනවාරි

9 කලබ

2508 දුරක

සකස්වූවා - අරියෙන් අනුමුද්
ලියනගේ ජිනදස්

ගොනුව - ගල්කිස්සේ, හුර්දගොඩ පාරේ 20/1

බසේ ඉදිරිය

ඉංගිරිසිය රජයේ බස වූ සමයෙක් මේ රටෙහි ඉදිරියට යා. එ ද එ බස සැබෑවින් මැ මෙහි වැළඹුණේ රජ වෙසිනි. ඉංගිරිසිය මැරීම රජා මැරීම යැ යි අපේ මිනිසුන් ලවා ද සියවන තරමට මැ රජ වෙස තීර වියා. රජා තමන් ගැනුණේ එ බසෙහි විශ්වරණය යි. විශ්වරණ මැරීම මැ රජා මැරීම නම් වී.

දැන් මේ රටේ රජයේ බස සිංහලය යැ යි පැවැතේ. සිංහල වූ අපට එ වැන්නක් ඇසීම ද සැබෑවින් මැ සොම්නසට කරුණෙකි. එහෙත් රජ වූ මේ සිංහලය ලබා ඇත්තේ රජ වූ ඉංගිරිසිය මේ රටේ ලබා තුළු තතුම මැ ද යනු විමසිය යුත්තෙකි. අප මෙසේ සියලුයේ අද මේ රටේ රජ කරවන්නට යන සිංහලයේ තතුම සලකා යා.

කවර බසෙකැ වුව ද ඉතා වැදගත් තැනක් හත්තෙකි, එ බසේ මුහුණුවර. එ බසට මැ අගන් වදන් වැළ මේ මුහුණුවර රැකා - දෙයි. බසේ සවිස ද මේ! මුහුණුවර යි. මෙයට හවුරුදු දෙ දහස් ගණනකට පෙර

ද මේ සවිස කො තෙක් වී ද යනු දක්වයි මේ රටියන් හේ ඇදහුම් කරසර ඉහළින් මැ ආබ්වා වූ ද, දඹදිවේ දී බුද්ධ, මහින්ද ඇ තැන් හැඳින්වුණේ වූ ද උතුමන් හේ නම පමා බුදු, මිහිඳු ඇ සැටියෙන් මැ ගැනීම. අද ද මේ සවිස අපේ බසෙහි වන බව අපේ මිනිසුන් හේ කට වහර - හම් බිම්, නුවර, ගස, කොළ, ඇළ දෙළ, හං හෝ, වැම්, පොකුණු, වන සතුන් ඇ හඳුන්වන නම වහර - මැතැවින් හඟවයි. එහෙත් අපේ රජයේ පිටු බල ලබා සිය කාරිය මැතැවින් කරන පරිබාසික කම්මල කුමක් කෙරෙයි ද? දඹදිවි බස්හි මුහුණුවරින් කැපි වෙත් වී පෙනෙන අපේ මිනරම් හෙළ බසේ හෙළ වදහේ සියත් මුහුණුවරට මරු කැඳවන 'පාරිභාසික' ගැහි වදන් දස දහස් ගණනින් බැලයත් පිටා බලයෙන් පටවයි. කළ උසට හෙළ පනපොත ගිනි තැබූ මාගයා ගෙන් වත් හෙළ බසට මේ තරම් වහසෙක් නො වූයේ යැ!

යම්කිසි බසක් සතු වදන්හි රුවක් හතත් මකා මර හඳුනාගන්නට බැරි කිරීම, එ බස

වහරවන ජනයා ගේ කොන්ද බිඳා ගැනී කමට හුරු කිරීම යා යි එ ද, ඉංගිරිසි මහ කිසි මිලිතනුත් කී බස සැබෑ නම්, අද මේ රජයන්තවුත් කරන්නේ හැම ද මැ තමනට දුක්කියා හැකි, පිරි: යා හැකි ගැනී රැලක් මේ රටේ බෝ කිරීමෙක් නො වේ ද?

රජයේ සිංහලයේ එක් පහෙක් පමණෙක් මේ. සිංහලයට විශරණයක් නුටුවමනා යා කියන්නෝ ද අද වෙයි. උත් ගෙන් ඇතැම් කෙනෙක් රජයෙන් පිටු බල ලබන සරසවිවලා — සරසවි පිරුවෙන්වලා මුල් තැන් ගත්තෝ යි. මුදු දහම වැනි ගැඹුරු විසම් ඉගැන්වීමේ දී විශරණයට මුල් තැන එපා යා යි නො බෝ ද පැවැති පිරිවෙන් සැකැසුම් හමුළුවෙකැ දී පලකෙලේ එ බත්දෙකි. “බිත්තියේ අහෙක් පැත්තේ එල්ලී සිටි අක්කාගේ ඡායාරූපය යා යි යෙදු සුළු වැකියියෙක පවා වෙහෙසුන් යෙදු අසුරන් අරුත වෙතත් වන කලා මුදු දහම වැනි ගැඹුරු විතවිචක් විශරණයෙන් තොර වැ ලියු විටා කීමෙක් වේ ද!

“මේ ඇතු ගේ පිටු පසින් කොළ අතු මිටියක් බැගින් බැහැගත් තවත් ඇත්තු කීප දෙනෙක් ද ඒ පෙලෙහි වූ හ” — යනු මේ වරු දෙවු (G. C. E.) තෝදිසියෙහි සිංහල බස පිලිබද පැන පහෙහි මැ ආ වැකියෙකි. ඒ කෙ බදු ඇත්තු ද? කොළ අතු මිටියක් බැගින් බැහැගත් ඇත්තු යා. කොළ අතු කෙසේ බැහැගත්තු ද? මේ ඇතු ගේ පිටු පසින් කොළ අතු බැහැගත්තු යා. වලගත් තොඩක් ලෙස යෙදු බව ද මේ කියන්නේ! නො වේ නම් “කොළ අතු මිටියක් බැගින් බැහැගත් තවත් ඇත්තු මේ ඇතු ගේ පිටු පසින් වූ හ” යනුයෙන් කීවා නම් මේ බදු අවුලෙක් වේ ද?

මේ පැන පහෙහි ඇති එක මැ වරද මේ නො වේ, “විකාල කිඹුලකු ගේ බදු වෙලාගත් දැවැන්ත පිඹුරකුට විරුද්ධව ඒ කිඹුලා කරන බිහිසුණු සටහෙහි එය. “අද රටේ උග්‍ර වී පවත්නා බාලාපරාධ කාරයන් වැඩි වීම” ආ අවුල් වැකි, වැකිති රැහෙක් මෙහි වෙයි. තව “කිඹුලාත් පිඹුරත් හැර මෙහි කවර සතුක් දක්නට ලැබිණි ද?” “ඕහු කිසි විටෙක හොද පුර වැඩියෙක් නො වේ” ඔබ වැඩ කරන්නකු යයි,” බොහෝ මවු පියන් ගෙන් නොකෙරේ” වැනි වැකි රිතිය දෙදරැවු වැකි ද කිහිපයෙකි. එ පමණෙක් ද? නැති, තැනි, තව අකුරු දෙස්, පද දෙස්, පද බෙදුම් දෙස්, වැකි දෙස්, සැහිරි (හම්ප්‍රදයය) දෙස් ආදියෙන් ද ගහන වූවෙකී මේ පැන පහ.

කවර බසකැ වුව ද බස සදහා දෙන පැන පහ සියලු අතින් නිවැරැදි විසා සුතු බව කියා සුන්කෙක් නො වේ. සිසුන් ගෙන් නිවැරැදි බස් වහර මැකෙන පැන පහේ තතු මේ බදු නම් නිවැරැදි වැ බස යොදන සිසුවනට කවර දෙවියන් ගේ සරණ ද? මේ පැන පහ තැනෙන්නට ඇත්තේ අදියෙවුම් මවුල්ලේ ඉහල පිරික්සුවත් අතින් නො වේ නම් මවුන් ගේ අනුදුන්ම ලැබූ එ බදු මැ ඉහල පෙලේ තැනෙකින් විසා සුතු. ඒ තැන්වලා නිවැරැදි සිංහලයට ලැබී ඇති තතු මින් මැ පැහැදිලි යා!

දුන් දන් සිංහල පහපොත ලිවීමේත් පැහැරැවීමේත් සිසුන් අතට ඒවා බලයෙන් මැ පත් කිරීමේත් තනි අයිතිය රජය සතු හෙයින් එත ද ඇති විසා හැකි තෝකුරු තතු වේ අරුණුව හිතාගත හැකි යා!

බසේ ඉදිරිය රැසේ ඉදිරිය යි. රැසේ ඉදිරිය දෙසේ ඉදිරිය යි. එ හෙයින් බසේ ඉදිරිය මේ තුනුරුවෙන් මැ ඉදිරිය යි.

සැලැකිය — 282 පිටෙහි එන ‘මෙලාවසිහු කවුරු ද යන ලිපියට පසු - පුරාවක් සැටියෙන් මේ කැඩිය එක් විසා සුතු.
 ‘මෙලාවසි යනු බද්දෙකැ’ යි මැදලයන්ගොඩ විමලකීර්ති හිමියන් ගේ අදහස යි (සිංහල ආණ්ඩුව 24 - 5, 259). එහෙත් මෙ යේ නිගමනය කිරීමෙහි ලා ඒ හිමියන් සැහෙන සාක්කි දක්වා නොතිබීම අපාග්‍යයෙකි.

බලලකය

එ බි ව ඩු

දෙවු ගැමුණු මහ රජාණන්ගේ බවින් ගේ සියලු බල පිරිසත් ඇසිල්ලෙකින් කසා හෙළදිව නතු කොටගෙනා වතසා-පියමන සි මහ උදමින් පාමිණි බලලකයා, සිං මසිල්, දික්දතා - දක්බොල්ලාලා - කිසි හෝරාමකට කැනි වදන් වැදීමේ හපනුත් ජිත පාලී ඇදුරන් කියන ගැටියට දීඝජන්තුවා, හටත් බිමා වැටුණු බව අසා වෙටුලුම් ගත්තේ යා; ස හිස් රිතන් අතසට පැතා හෙළයන් ගසන හෙළ විසි කරණම් බලා අටලොස් රිතන් අතසට පැතා දෙමළන් ගසන දෙමළ දස කරණම් ගැතා විලියෙන් ඔහු දිවි පිදු දුබි මිමිනුයේ යා

“සුර් අනෙ එක අසිපත් දුරු
සුමන සෙබල බමි ගත් වරු
දසහිත’වුදි ඉති මා පැතැරු
එහු බල පා වටිනි වැනි රු”යි

දළ සල මහ කිවිසත් උත් ගේ සැරයේ වැනු පරිදි හෙළයන් කඩු හරඹයේ දී පා විකුම් එ තෙක් නොමල සගයන් කිහිප දෙනා ගෙන් අසා වට පිට බැලුයේ යා; අටලොස් රිතන් අතසින් ආ සිය මසිලා හෙළන තැන, දෙපයින් පානුව දෙ සිටි වන මා සිටි නිමල් සුදුවාණන් ගේ කඩු පහරින් ඔහු දෙපළ වැ මිං ගේ අසා හද සිදු-ගත්තේ යා; නව ඇසිල්ලක් තොයා දී තොපත් මෙතක් තො පා කපාපියමන සි කල් තබා කරන දුන්විමක් ගේ පුස්දෙවු සුදුවාණන් ඌ කපා සිය සග-ගාණන් කල හපන් කම් දඹදිවට ද ගේ වසි සිතා දෙ හෙණ ගසන කලෙකා මෙන් පිඹා-පු ජය සක් හඬින් එ තෙකුත් සැලෙත්-තත් බලා දුක් වුණේ යා.

නිසාක වැ මා දිනුම් සිය අනේ තිකියා දීත් දස මහ සුදුවන් ඇතුළු සියලු බල පිරිස් එළකා, එල්ලෙන්තට වැලක් නුදුටු එළාරයන්

හා තනි වා සුද වැදුණු දෙවු ගැමුණු මහ රජාණන් ගේ ඉහල හෙළ ගුණය අසා පුදුම් වුණේ යා, නුවරට ආත්පසින් සතර ගව පමණ තැනා මිනිසුන් රැස් කරවා එළාර-ගන් ගේ මල සිරුරට පුද සැලැකිලි කැරැවු සැටි, රත් සිව් හෙයෙකින් ගෙනා ගොස් දුටු සැටි, එ තැනා එ තමින් කොතොතක් කැරැවු සැටි, “මා ඇතුළු වූ එන දවසා රජ දරුවන් ආදී වූ දෙන මෙ තැනා දී මෙ සේ මෙ සේ පැවැතියා යුතු යා” යි සෙල් ලිපි පිහිටවූ සැටි අසා ඇහිල්ල කටේ ලා හෙළ ගුණය බොන්නට දෙ හෙළ සුළග ‘සුසු’ ගා උඹට ආද්දේ යා.

“අසහ් මේ තරම් උසස් ගුණ ඇත්ත-වුන් ගේ රටට සත් සියයක් පිරිස හා එ ද පාමිණි අපේ එකා - විජයයා, අපේ රටටත් ජාතියටත් පමණක් තොවැ මුළු මිනිස් වගට මා නිසා දෙමින් කුමක් කලා ද? ඌත් උගේ අඹුවන් පිලිබද කිසි මා ගැහිමක් තැනි වැ මගුල් ගෙදරු තටා වයා කා බී සැතැසි නිදද්දී පිරිස හා පාමිණි එ සා ඉහල රජ දරුවන් ඇතුළු සියල්ලන් එක හුස්මට කපාපි යා. තොද තොටා අපේ ගුණ දහම්?” යි විලියෙන් බිම බලා-ගත්තේ යා.

“ගැමුණුවන් හා සුද කොටා මෙහි මා තහිම් ද තැක තොත් පණ නල රුකා-ගෙනා පෙරලා හමට පනිම් ද? තවත් තොතැහි-පිත සේ තුන් හෙළස මා පෙලා පහලට හෙලා-පියමන සි ගමා දී නැයතට යහළුවනට කියු පුරතාරම් නිසා තැවැතා පාඩුගේ එහි පෙරලා පැතා-ගැනීම තම් කිසි සේත් මා තොකල හැකි යා; ගැමුණුවන් හා සුද වැදුණ හොත් ඉදුරු මා මීර ලාගෙන බව දතා දතා මා එ සදහා ඉදිරි පත් විම එයටත් විබා තොකල

හැකි යැ ”යි කැවෙත් මැ පැහි ලක රු හැසියක් මහ සෙනෙවියා අතින් ලැබූ බොන්තට වියා.

“සුරුවෙහි	අගයන්
එහි ඇති මනා	ගුණයන්
බොහ අස මන	වෙනත්
නොබොහ අනුවණ දකෝ නො මැ දත්”යි	

ගිය පරපුරේ කිවියකු හෙත් පසස්වාගන් සුරුව-මේ පරපුරේ ඇතැම් ඉහල බස් වඩුවත් හෙත් පවා මී, මිල් පැණි ඇ විසින් කම් පට බදවාගත් සුරුව-රටක් ගොලවා රජයක් පවා දෙදැව්මෙහි හමන් වූ සුරුව, එ ද බල්ලුකයා පුයේ කලීදසුන් කීයේ සතුරා යහසත් සමග නො වේ.

“තාරි කෙලා’තවං යොධා:—
ශාත්‍රවන්ද්ව පපුර්ගතා:”

වනුයේ දඹදිවියා දඹදිවියකු හා කරන සටනෙකැ දී පුව හොත් පමණෙකි! එ හෙයින් බල්ලුකයා එ ද පු සුරුව වූයේ සතුරනට යහස් පෙවීම හදහා යා.

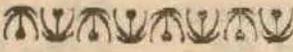
කෙ සේ හෝ බිබි පුරු පු සුරුයෙන් පිහි මුළා කොටා-ගත් බල්ලුකයා සැට දහසක් සෙනහ හේ රණ ගී හඬින් මත් වූ තටත්-තට වියා. “ගමු ගමු” යි ගැමුණුවන් සොයා අනුරපුරය දෙසට ඇදෙන්නට වියා. එ දෙමළ සතුරු පා පුළු කන්හි කෙළ ගම් හියම් ගම් පාළු වන්නට වියා; කෙත් වත් ගිවි හෙනා දුවෙන්නට වියා; වැව් වේලී බිඳෙන්නට වියා; ශිං පොකුණු හොබ වන්නට වියා; ගෙවල් දොරවල් ඇදහෙන්නට වියා; පොත් ගුල් බිඳාහෙන්නට වියා; පත් පොත් දැව් හළු වන්නට වියා; අවුරුදු ගණන් ගෙවාත් නො පිරිමැසියා හැකි පාඩු දෙසට රැසට බසට සිදු වන්නට වියා.

එලාර රජයුව පිළිබඳ විපත් හිනි හිවා ලද අස්වැසිල්ලෙන් හම ඉදිරි කල දැට සිලට බඩුතට දහමට තකු කරන්නට සිත දෙවූ ගැමුණු මහ රජාණනට සැල වියා බල්ලුකයා රට වනසමින් ඒ දෙසට කැගී-එන බව. එත බුදුතට දකුණත් සවු විමටත් නිවන් දැනීමටත් තව බොහෝ කල් ඉදිරියට ඇති හෙයින් එ දෙසට පසු වූ සැරැසියා හැකි සා, දත් බල්ලුකයා පිළිගන්නට සැරැසියා යුතු යැ යි දස මහ යුදුවන් ඇතුළු මහ බල පිරිස් පිරිවර නික්මුණා හ දෙවු ගැමුණු මහ රජාණෝ. දෙ පසා ඇත්තෝ හමු වූ හා මුහුණට මුහුණ ලා සිටා-ගත් හ. තැයන් කාසු පළිය හරිහැටි ගනිමි යි සිතූ බල්ලුකයා “කිම නිවට දෙමළ” යන පිළිතුරු බසින් ගැමුණුවන් හේ මුව ඇයෙන්නට සලස්සා එහි මැ විදිමි යි සිතා “කොල ඒ ගැමුණු රදු කො ද?” යන කුළු-දත් බිණී යා.

මහ සිතූ පරිදි මැ එ බස බස්වන්නට ගැමුණුවෝ මුව ඇසු හ. එ කෙණෙහි මැ හේ ගියත් විදු-පියා. එහෙත් ඒ වැරැදිණි “අසා-මාදෙ අමත පදා” යි සැලැකූ හෙයින් දෙ ගැමුණුවන් හේ පසු පසා අස්තේ උත් පුස් දෙවු සුදුවාණෝ ඇසිල්ලෙකින් විදු-පු ගිය බල්ලුකයා හේ මුවෙහි කුණු ගඳ පියන්නට ගැමුණු රජාණන් හේ මුවා සුහු (Powder) සිපා ගිය හෙයින් කාකක් කැහී වූ මැ උගේ මුවා විදුගෙනා ගියේ යා.

දළ සල මහ කිවියෝ ‘සැරය’ නම් සිය කවෙත් එ වග මෙ සේ පවසති.

“මස කොල් කොද් එ රද් ගැමුණු?
ඉති කුවදත් බල්ලුක බිණු
මුව විදු ගිය රද් මුවා සුණු
සිපා පියනුව ඉති ගඳ කුණු”

‘මින් මතු දමිල්නට
දරු අවා නො දෙනුව සෙලෙ
අකරන් ලිව් හැම
ගම්-ගමිහි පිහිටස් වා! ’

විවිධ විවිධව - 2

ගස්කිස්සේ සාන්ත තොමොසු විදුහලේ කලා ඇදුරු, සඳුදස් කෝපරහේවා සුරිහු, මේ ලිපි පෙළෙන් 1964 'සිංහල සාහිත්‍ය දින' සම්මේලනයේ දී කැරුණු දෙසුම් සිය විවිධවට ලක් කෙරෙහි, මෙහි මුල් ලිපිය ගීය කලබෙහි පළ විය. ❦ ❦

සඳුදස් කෝපරහේවා

“නව කතාව ජීවිත විවරණය සඳහා යැ” යනු සරසවි ඇදුරන් තහන තවත් හඬක් වේ. ඔවුන් ගේ මෑ කෙනකු ගේ බසින් ඒ බව පැවැසෙන්නේ මේ ගේ යැ!

“ජීවිත විවරණය කරන තවකතා කාරයා කරන්නේ මීට හාත්පසින්ම වෙනස් දෙයකි. ඔහුගේ කලාත්මක ඇසට අසු-වන්නේ භූමි දෙතාගේ ම ඇසට අසුවන සුලභ දර්ශනය නොවේ. තවකතාකාරයා අමුතු ලෝකයක් නිර්මාණය කරන බවක් මෙහිත් අදහස් නොකෙරේ. ඔහු අමුතු ජීවිතයක් ගොඩනංවන්නේ නැත. ඔහු කරන්නේ මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාවන්ට තුඩු-දෙන කරුණු ගැන ඒ ඒ වර්තවල උපකාරයන් පාඨකයාගේ හිත යොමු කරවීමයි. තවකතාව කියවූ අවසානවූ පසු පාඨක-යාගේ මනස කාර්යක්ෂම වී, ඒ ඒ වර්ත ගැනත් ඒ වර්ත පිළිබඳ පැවැත්ම ගැනත් විග්‍රහයක් කිරීමට පෙලඹෙන්නේ මේ නිසාය.”

සිරිගුණසිංහ (තවකතාව ජීවිත විවරණයෙහි 8 පිට)

මේ අනුව පැරැණි කතාවක් දැන් විමසා බලමු.

“පව් කිසිය, තෝ දත් හුණු, තර මහල්ලකුට මෙහෙ කෙරෙහි ද? මේ කඹදත් මහල්ලාට තී දුන් නිගේ දෙ මවුපියෝ ගිව සතුරු වත් හ. තී උතට අප්‍රිය වන නිසා යැ, තෝ පින් තොකල පැවැත්තියක

බත්දෙහි. තී ගීය ජාතියෙහි කවුඩුවකට පිඹු දුන් කලා, තී ලු බත් කෑයේ මහලු කවුඩුවකු වතා. එ ගේ හෙයින් මේ ද, තී මේ තර මහල්ලාට අඹු වූයේ? යෙහෙළි, මෙහේ වූ ජර හම් මහල්ලා හා එක් වූ පංච කාම විෂයෙහි කවර තම් ඇල්මක් ද? ඔහු කඹ දත් දල්වාගෙනා සෙන වෙලෙහි තිට කවර නම් සමාධියක් ද? කිඹුල් පිටික් ගේ කොර සැහි වූ උගේ ගරිර-යෙහි ගැවී කවර ආස්වාදයක් ද? තොදුර, හිගේ මොළොක් වූ ගරිරය මිරිකා බමුණු කතාවුවාට මෙහෙ කොටා දුන් තො ගෙනා තී ගේ වූ අහිරුප වූ ලදුරා සැමියකු සොයා-ගනා' සි කී හ.

එ ගේ තම හට පරිභව බණන්තාවු ගැහැනුන් බලා හබා වැලාපා මිහුඩුගුරා ලා, තමා පැනට ගෙනා ගීය කලය භල් කෑටෙකා පැහැර බිඳැපියා, අත පෙරවා-සෙනා බමුණු මහල්ලාට තහනමින්, දත් කමින් සාප කොටා ද බෙණෙමින් ගෙට හොස්, “බමුණු මහල්ල, තා ගේ වූ කෙල-තොල්ලන් කෙරෙහි උත් විපාක අද ලදීම. යාපත් සරණෙකා මා ආයෝ! අද මේ ගමා සත් දුරියන් එක් වූ-ගෙනා, මා හිත බොල් කෙල මිතා ගේ, මට උන් තො කී පරි-භවයෙක් තැහී. තා කෙරෙහි හිදැ මේ ගේ වූ බස් අහන්නාට වඩා කැර වැල් ලාගෙනා මියා යෑම සහපතා' සි කීව”

(බුක්සරණ)

අමිත්තකාපා බැමිණිය මහලු ජූජක බමුණාට මෙහෙ කරනු බලා, රිසි හේ වෙසෙනු බලා, ඉසියෙන් වෙළුණු එ ගමේ තුරුණු කමුණේ තමකමන් ගේ අශ්විකට තිපි 'අර ලා බාල ගැහැනිය අර නාභි බමුණාට මෙහෙ කොටා සිත් හේ වෙසතවා, අපේ ගැහැනුන් අපට කවර මෙහෙයෙක් ද කරන්නේ' ඇ විසින් සිතා සිය අශ්විකට ගතට කෙරෙහි. එසින් ද ඉසියෙන් ද මැවුණු ඒ ගැමි ලියන් එක් මා පැත් කොටා දී අමිත්තකාපාව ගේ සිත බිඳුවාපියන්නට ඇයට ති දු කො තරම් සබාහුරු වෑ, සැටියම්කට (Realism) හුරු මා වැනිණි ද?

අද පවා අපේ ගම්බද වෑ මෙන් මා නගර බිද වෑ ද මේ බඳු මා දු සිදු වේ එ බඳු දු දක්වීමේ ලා ගමේ ගොවේ ගැහැනු ඉතා සමත් යා. එහෙත් ඔවුන් මුහුන් පිට වන කරුණු එ හේ මා දක්වන්නට ගිය හොත් ඒ පහත් පෙළේ වෑන්තාවක් පමණි. මුලින් දුන්වුණු වෑනුමේ දී ඒ ඒ ගැහැනුන් ගේ කිරියාවනට තුළු දුන් කරුණු ගැන ඒ සිරිත් මගින් කියවන්නා ගේ සිත යොමු කැරැවීමට කලාහුරු විනයහුරු පිලිවෙලක් අනුවා විදු-සක්විත්තන් හේ තැන කො තරම් මැනා-වින් පල දිනි දු සි ඔබ මා විමසන්නා.

ජීවිත වචරණය පිලිබද මහ හවක් තහ-මින් මේ සරසවි අදුරත් ඉස්මතු කරන්නට යන අදහසෙහි සරුවක් ඇද්දු සි දුන් මදක් විමසා බලමු.

මොවුන් විසින් කැරෙන හැම තවක-නාවෙකා මා පාහේ ඇත්තේ එක් බඳු දුක්-මෙකි. එ ද පහත් කැමිහුරු අදහස් නිසා මිනිසුන් ගේ මත් හසර හැසිරෙන අයුරු යා; එ හේ හැසිරෙන මනසේ කැමිහුරු වුවමනා-වත් මුදුන් පමුණුවන්නට හුපුළුමත් වූ කල්හි ඔවුන් ගේ සිරිත් පැරැදුණු සිරිත් බවට පෙරැලෙන අයුරු යා. උගනුත් 'ජීවිත විව-රණයෙකා මුවායෙන් අත් පැරැදුම් ඇති දුමුල් සිරිත් මා උඵප්පා කතා ගොතන්නට වූ විටා එ කතා කියවන ජන රැස ද ඒ ආරට මා පත් වන හෙයින් මේ පිලිවෙල රැසේ නැගීමට ද මහ සරසක් වෑ පවතී.

මේ අත් පැරැදුම් සිරිත් ඇතැමුනට රසවත් විනා හැකි. එ හේ මා තවත් ඇතැ-මුනට පිලිතුල දතවනු ද විනා හැකි. මී මැත්තා රොන් පිණිසා මලට යෙයි. නිල මැත්තා ද මලට යෙයි. එහෙත් ඒ රොන් පිණිසා ගො-වේ. තවකතා පිලිබද රස වාදය ද එ හේ යා.

(S. G) සමරසිංහයන් විසින් මා මේ බව ඉස්මතු කැරෙන රහ බැලුව එතැවි.

මල ගිය ඇත්තෝ නමැති නම පබදිනි.

"කථා කාසිකාව වූ තොරිකො යන දෙවෙත්දෙරුනං පරස්පර විරෝධි ගංඝනා-හියෙක වෑමුණු නිසා, ඔවුන්ගේ සම්බන්ධ සාර්ථක නොවන බවක ඉගියක් කථාව පුරු පැහැර දිව යයි. තොරිකො හා ඇති ප්‍රේම-යෙන් පලා යන දෙවෙත්දෙරුනං කියෝගෝ තගරයට ගොස් තම පෙම්වතිය අමතක කරනු වස් ගණිකාවක ගෙන් කාමය සංසි-දවා ගතියි" (සිංහල නවතාවාටේ ප්‍රතිවින ආභාසය - 15 පිට)

හෙමණැල්ල නමැති නම පබදිනි.

"හිටි හැටියේ ජීතදසගේ සිතට බස ගතියක් දුනොත්තට විස. කාන්ති තමාට ආද-රය කරවී ද තැද්ද කිසා ඔහුට අවිශ්වාස-යක් හිනින. කොහොම ද කාන්ති ආදරය කරවී ද හැද්ද කියාලා ගොසා ගන්නෝ අප-රාදෙ එ දු කෝමල් එකේ දී මොකට වත් කථා කරන්න බැරි උතා. කොහොම ද කාල-කන්නි හැත්ත හසර වටේට ම. එක වචන දහසක් කතා කරන්න බැරි උතා හේ. එ වෙලාවේ නිකම් වත් අතින් වත් ඇල්ලුවාන-කා, නා, වැරදිල වගේ කකුල වත් හැප්පුව නම් කාන්තියෙ අදහස දුකගන්න තිබුණා විජේ තමයි ඔවට හපනා. උහ මොඩ යාලු කර ගත්තෙන් එහෙම හේ. පික්වර් බලන ගමන් වැරදීමකින් වගේ අත හැප්පෙවවා. මී වි ඒක මහ පල් වෑවේ," (15 පිට)

ගන්ඪිගසෝ නමැති නම පබදිනි.

"බාල විශෙහි පටන් ම අධ්‍යාත්මික දුර්ව-ලතාවයෙන් පෙලෙන උදෙණි හිත වූ පුරුම ශක්තිය ඇත්තෙකු යැයි නමා සිතූ හිසා වෙතත් කාන්තාවක තමාට ප්‍රේම තො කරවී

සි යන සංකයෙන් වාලනී සමග විවාහ වෙයි. මහු ගේ විවාහ ජීවිතය දෙදරන්තේ අඩු සැමි සුවලගේ සමාජයීය අධ්‍යාපනික තත්ත්වයේ පරතරය නිසා ය. උදේනී තම තීරණය වෘත්තීයයෙන් ද පරාද වූවකු ලෙස ගි සලකන්නේ. උදේනී ජීවිතයට මුහුණ දී පරාජයට පත් වන්නෙකි. (16 පිට)

අප්‍රසන්න කථාවක් හමු වූ නව පබදිනී.

“මොහු ගේ...කථාවේ ද දක්නට ඇත්තේ මානසික කායික උවමතාවත් පිරිමසා ගැනීමට අපොහොසත් ව ගමෙන් තගරයට එන වර්ග ඇසින් දකින දර්ශනයකි.” (16 පිට)

සායෝග්‍ය අඳුරට හමු වූ නව පබදිනී.

“... වූකලී සුබෝපගෝගී අලස ජීවිතයක් ගත කරන්නන් ගේ ලිංගික ජීවිතය එක ම කොතලාපයක් වන සැටි කියා පාත්තකි. මොහු ගේ මෙ ම කථා කුහෙන් ම ඇති සංකල්පයක් බටහිර කතාවල තැත්තේ යැ යි අපට කිව නො හැකි ය. එ මෙන් ම ඒ එක ම වස්තුවක් වත් එක එල්ලේ ම ප්‍රතිචිතයෙන් ගත් බවක් වත් අපට කිව නො හැකි ය.” (17 පිට)

සිංහල නවකතාවේ දේශීය පදනම හැතූ විවාසුමක් කරන විමල් දිශානායකගේ ද නවකතාවෙකැ ඇති සංයත භාවයට නිදසුනක් දක්වන්නාහු, “වල් මත් වී හසරක් හුදු වීම” (සරව්වන්ද) නමැති නවකතාවෙන් ගත් නිදසුනක් දක්වති. සැබැවින් ම ඵහි සංයත භාවයක් ඇති ද හැඟී ද යන්න බබ මා විමසන්නා. එහි ද දක්වෙන්නේ අර ජීවියා ජීවිත විවරණයේ මුඛයෙන් දක්වුණු පහත් දක්වෙකි.

“මම තම සිතා රුමක් යයි ඊට පෙර නොසිතුවෙමි. අබේසේකරගේ වචනවලින් පසුව මම ඇ දෙස වඩා විමැසිල්ලෙන් බැලුවෙමි. ඇගේ කතා බහේ ලාංකික සරතාසක් මම දුටමි. ඒ රතියේ සරතාස වැන්නැයි මම ඇතැම් විටෙක සිතුවෙමි. ඇගේ සියොලා වටා බැමු මගේ දෘෂ්‍ය වරක් ඇගේ කෙලෙහි රැඳුණි. වරක් බාහු සුන්මය මත;

වරක් ලැමි පෙදෙසෙහි, ඇගේ ගෙලේ හමි නො තරම් සිතිදු දෘෂ් මම කල්පනා කෙලෙමි. ලහෝ පල්ලෙහි මෙලෙකක් මම එහි සිතින් ස්පර්ශ කෙලෙමි. කපක් මුළුල්ලේ මුහුදු දියෙන් සෝදන ලද සත් පබළු මෙන් එය අකලංක විය. ඇගේ බාහු සුන්මයෙහි ගිල්පියෙකු විසින් වෘත්ත කුරුන ලද කලක් මෙන් හැමිය අතින් කිසි දු උනතාවයක් නො දී තිණි. සිරුරින් ඉතිරි ගිය කව යොවනය ඇගේ පියසුරා මඩලෙහි තතර වූවා සේ මට හැගිණි. ඇ මා ලගින් සිටි කතා කරන විට ඇගේ ස්වේද ගන්ධය මා දෙසට උද්වහනය විය. මම එය තාක් පුඩුවලින් උරු මා ඇතුළත රඳවා ගත්ට වැයම කෙලෙමි.”

(සිංහල නවකතාවේ දේශීය පදනම 13 පිට)

මතාසට නැගෙන හැගුම් කලාහුරා විතය පිලිවෙලක් අනුවා ඉදිරිපත් කැරුම එකෙකි. හැගුම් ඉඟිත්තුව අනෙකෙකි. නොලෙඩ මිනිසකුට ඇති වන කුස ගින්න එකෙකි. ලෙඩකුට ඇති වන බඩ කහිත්තුව අනෙකෙකි. පියල්ල එක් කොටැගෙනා බැලූ කල්හි පෙනෙන්නේ එක්තරා කාම කුලප්පුවෙකින් පෙලෙන්නකු පිලිබිඹු කොටැ දක්වීමක් පමණි.

“ඇගේ කතා බහේ ලාංකික සරතාසක් මම දුටමි. ඒ රතියේ සරතාස වැන්නැයි ‘ඇගේ ස්වේද ගන්ධය ... මම තාක් පුඩුවලින් උරු මා ඇතුළත රඳවාගත්තට තැන් පෙලෙමි’ ඇ. ඒ කුලප්පුව දක්වමි.

ජීවිත විවරණය පිලිබඳ වා මත දැනුමැතියන් ලෙස, ඒ පිලිබඳ විවිසු ආදිය කරන්නට අර අදින සරසවි ඇදුරකට කැමිහුරා වූවමතාවත් මුදුන් පත් කරනුවට හැත දුරා ඇතැමුන් ගේ පුවත් ද, ඒ මගින් බවුන් ගේ මන් හසර හැසුරුණු අසුරා දක්වුණු ජීවිත විවරණ ද තවත් ඇතැමුන් ගේ හති සලකුණු පිලිබිඹු කිරීම් ආදිය ද විතර කිරීමෙහි දී පැරැණි කුලවත් පහපොතේ වත් එ වත් ද එත සැටි විමසන්නට නොමිලිවත් වූ බවට ඊ නියා කියමන් මා දෙස් දෙයි.

(දිනට පල වෙහි.)

පාරිභාෂික පටලැවිල්ල

රජයේ බය සිංහලය වූ ද සිටැ සිංහල සිප් වදන් වෙනුවට කිසි බසකට නැති 'පාරිභාෂික ශබ්ද' යන්නෙන් සිංහලයා පිටැ පැවැවෙන්නේ යි.

'පාරිභාෂායෙන්' වැඩ ගන්නට තැනැත්තුවෝ අවුලෙන් අවුලට මැ වැටුණෝ යි. එහෙත් 'පාරිභාෂාව' රකින්නට සම්භරු තැන් දරු හ. උනට නිසි පිළිතුරු සපයන්නට දෝ රජයේ විදිලි අදිකාරියන්, ලංකා පිරිතෙල් මඩුල්ලන් සුසු සෙස වදන් තනා වැඩට ගත් හ.

ඒ හෙළ සිප් වදන් හැකි තරමින් රටට දෙන්නට ගත් තැනෙකි මේ.

(නිශ් නලකිති)

translucent තරාදිලි
 translucency තරාදිලියම
 translucence තරාදිලියාව
 transparent තරාදිසි
 transparency තරාදිසිය
 transport තරාපමුණයි (1) (තරා + පමුණ)
 transportation තරාපැමුණම
 transportable තරාපැමුණියුල
 transportability තරාපැමුණියාව
 transpose තරාපනවයි (1)
 transposable තරාපැනැවියුල
 transposing තරාපැනැවුම
 transposition තරාපැනැවුම
 tremble ගැයේ (1)
 trembler ගැසෙනය
 trench අගල; අගල්
 trench, cable බහන් අගල
 triode කෙදෙරුව
 trip මුදයි (1)
 trip මියුම
 trip coil මියුම දරණය
 tripping device මියුම අවවව; මියුම අවවු
 tripod තෙපාව; තෙපා (තෙ + පා)
 troughing දෙණියවිය; දෙණියවි (දෙණි + අවි)
 tube බටය; බට
 tubular බටයුරු
 tubular bracket බටයුරු කරුව
 tubular pole බටයුරු කනුව
 tune කනුරයි (1) (කනු + කුරු)
 tuned circuit තැනුරු සැරිය
 tuned feeders තැනුරු පුස්තා
 tuned transformer තැනුරු කරාපැවිය
 tuning fork තැනුරුම දෙහුල; තැනුරුම,
 දෙහුල් (දෙ + හුල)
 tuning indicator තැනුරුම ඉභිය; තැනුරුම ඉභි

tunnel උමහ; උමහ
 turbine තලබමනය; තලබමන (තල + බමනය)
 turbine, gas ගැසි තලබමනය
 turbine, steam දියයුම් තලබමනය
 turbine, water දිය තලබමනය
 turbo තලබුටු
 turn, ampere ඇම්පියර පොට
 turn table බමන මැස්ස; බමන මැසි
 twin house දෙබිඩි ගෙවල්
 type පන්නය
 type-write යතුරුලියයි (1)
 type - writer යතුරුලියනය; යතුරුලියන
 typical පන්නහුරු
 underground joint යටිබිම් පිරිදිය
 underground main යටිබිම් මායනය
 underground pipe යටිබිම් නලය; යටිබිම් තල
 underground power siation යටිබිම් බලපොසු
 underground substation යටිබිම් උපපොසු
 unit එකුව; එකු
 unit construction එකු තැනුම
 unit rate එකු එකැගිය
 unit type එකු පන්නය
 unit type substation එකු පන්නයේ උපපොසු
 universal motor යවයුරු බම්වනය
 un-skilled කුහුරු
 un-trained කුහුණු
 valve වැලිවෙය; වැලිවේ
 valve base වැලිවේ බහුව
 valve characteristic වැලිවේ සිරිත්හුරුව; වැලිවේ සිරිත්හුරු
 valve data වැලිවේ විතර
 valve, diode දෙදෙරු වැලිවෙය

(ඉබීර් යි)

අලුත් මාවත

ප'ල්. (S.) බස් ගේ 'The New Road' යන පබඳේ සිංහල අනුසාරිය යි. 1892 දී උපත ලද ප'ල් බස් තවමත් දිවමත් වූ වෙසෙන ඇමෙරිකානු ගත් කතුවරියකි. බිලිදියක හැටියට විනයට ගිය ම එහි අවුරුදු 40ක් පමණ කල් විසුවා යැ. 1938 දී නොබෙල් නිලිතය හිමි වූයේ ඇගේ හොඳ පොළොව (Good Earth) නම් නව පබඳට යි. 'අලුත් පාර' නමැති මේ පබඳ ද ඇය ලියා ඇත්තේ විනය පසු බිම් කැඳගෙන යෑම.

ද. දු. න. විරකෝන්

මේ පවුලේ ඇත්තන් විසින් කැපුණු පවුල මාවත විනිදුණු කැහෙතහිරු දෙරටු-යෙන් ඔබා වූ විදියේ කොහෙකා, දු වෙං උණු දිය වෙණෙද හලක් පාවැත්වීය. හැම කෙතකු ම දත් පරිදි විදියේ වැදගත් තැන්-වලින් ඒ එක් කැහෙකි. රතු කහ මුසු හේද දද ලෙළුණු අවුණු ද, හැංවරුන් ගේ පවු මාවතට පහලින් වැදගත් මිනිසුන් ගේ නිවෙස් ද පිහිටියේ යා. අපුරු අවුණුවලා කම්මැලි වූ වෙසෙන ලිහන්තෝ, දවසේ ඔවුන් පාතය කරන තේ සැකැහැවීම හදහා, දවසට විසි වරක් පමණ උණු දිය ගෙන්වනු පිණිස දැස්සකු උණු දිය අවුණට යවති. පවු මාවත අතලා උනුන් ගේ නිවෙස්හි දු කෙලිත තුරුණුවියෝ ද, දු වෙං ගේ උණු දිය අවුණෙන් උණු දිය ගෙන්වාහැනීමට, දවසකට විසි වරක් පමණ ඔවුන් ගේ මහලුන් එහි යවති. මේ කෙසින් වෙං ගේ උණු දිය වෙලෙදම දියුණු වියපුරුවෙක් වියා. ඔහු ගේ සියා ගේ නිවෙසට මහිල කිහිපයෙකින් ඔබා වූ මැදුරෙකා අදිරජු වුසු හමයේ ද, සියාට හිමි වූ තුනු මේ අවුණ ඉතා දියුණු වූ පාවැත්වියේ යා. එද මේ විදිය රජ කුම-රුන් ගේ මහලු උයනට වැදු කෙලවර වියා.

කෙමෙන් පිරුණේ සිය පුතා ගේ ඉහැකු-මටත් හරණ බැඳුමටත් වෑය වනු පිණිසා යා. අවසන් වරට ඒ සිත් වූ පසු, යළි පිරුණේ මල්ලෙන් පහෙන් එක් කොටසක් පමණි. දු වෙං ගේ මුහුපුරු අවුණ වටා දිවූ යෙද්දී, දරුවා ගේ අතතුරා හහිත දීවියන්, ඔවුරුගේ තැනුණු උදුන් මතා වූ ලොකු තම කල්-දේරම් හැතා සොයා බලන්නට දරුවාට ඇති ඇල්මත්, කෙරේ මහල්ලා බිය වියා.

'මා ලමයකු වූ සිටියා දී, කල්දේරම් අහලින් කවර ද එක් දිවුයේ කා. මා මගේ සියාට කිසරු වුණා, කුකුළු පැටවකු මෙන් මා කිසි විටෙකා දිවුයේ කා.' දු වෙං දින-පතා මා සිය මුහුපුරු අමතා මේ ගේ කියේ යා.

මේ කිසිවෙක් දරුවාට තො වූවාහිණ. ගේ පැහැදිලි වූ දෙකිමට තරම් මේරුවෙක් තො වේ. එතෙක් සියා ගේ කදේ මැද, තමා බව ගේ තේරුම් ගත්තේ යා. ගේ මහල්ලා ගේ කාලාභුණු ඇසට හොරු උදුන් අහලින් නිබඳ ගමන් කෙලේ යා. වෙං සිය මුහුපුරුට ඇතුළු කිලියෙකා සිටින්නට සැලැස්වූ විට, ගේ සිය කුඹා කබාගේ කර පටියෙන් එල්ලී ඔබා මොබා පැද්දීමේ තෙල්ලමකට පුරුදු වියා.

විදි බොලරයෙන් පිරුණු මල්ලක් හමන මේ අවුණ දු වෙංට ලැබුණේ ඔහු ගේ පියා ගෙකි. සිය විවාහය පිණිස ඒ බොලර් පිරුණු මල්ල එ හැම විටත් මා හිස් වියා. යළි ඒ

'ඔබ ගේ මේ ලමයා වටහාගැන්මට වේ බෑ. ඔහුට කිසරු කම උගන්වන්නේ කවර ද දැයි දු වෙං දිනක් සිය පුතු ගෙන් ඇසී යා.

ලු වෙං හේ පුතා කම්මාලී කමට මා
 ඇලුණෙකි. රජයේ මාදී විදුහලෙකා සිටු වස-
 රක් උගත් හේ ඉන් මාත් වූ ද සිටා කල
 හෙවුයේ දෙමනසිනි. පියා හේ පාතෘට පිලි-
 තුරා විසින්, හේ උර හිස් තොලො අඩක්
 මාලාවුණු සරින් මෙ සේ කියේ යා. 'මේ
 දිනවලා අපි කීකරා කමට ගරා නො කරවු.'

ලු වෙං ඔහු දෙසා කියුණු බාලමක් හෙලී
 යා. සිය පුතා එ හාම පිටින් මා නිකමෙකි
 සි හේ කවර ද වන් තොපිලිගත්තේ යා.
 හෙතෙම රැයේ දී, තීරයෙන් ඇවුරුණු උණ
 ලී ඇදේ බිරිය අසලින් වාහිරෙද්දී, පවා
 ඔහුට ඒ පිලිගන්නට නොහැකි වියා.

බිරිය ඔහු අමතා මෙ සේ කීවා යා. ලම-
 යාට කරන්නට තරම් සැහෙන දෑයක් නෑ.
 අවුණ ඉතා කුඩා යා. සාබාවින් මා එහි
 වැඩි එකකුට පමණක් හිමි වෙයි. ඔබට දැන්
 විවේකය ඇවැසි මේ නමි— ආ! ඔබ දැන්
 පතස් හැවිරිදි තො වෙති ද? මේ වියසුරුව
 හෙතැයමට පුතාට ඉඩ දෙන්නා. ඒ වඩා
 මාකාවි. හේ විසි හැවිරිදි යා. ඔහු හේ හෝ
 බිරිය හේ හෝ දරුවා හේ හෝ බත හානා
 දැන් ඔහුට කිසි වහනීමේක් නො දුනේ.
 සියල්ල මා කරන්නේ ඔබ සි. හේ නික-
 මෙක් වේ යා සි සිතුවේ තම ඔබ ඔහු විදු
 හලට යා වූයේ ඇයි?"

ලුවො හත කපු රෙද්දෙන් තැනුණු නිල්
 ඇතිරිල්ල පස්සට විසි කෙලේ යා. සිය අවුණේ
 සේවා වෙන් තමා මිදුවීමට කාරුණු මේ කතාව
 විසින් හේ හාම විටා මා කොටට පත් කැරිණි.
 සිය පුතා වසින් වසා පාසල් යැවීමේ සාබා
 හේතු ව තම, අවුණ ලු වෙංට පමණක් හිමි
 වූ එකක් හැටියට පවත්වාගෙනා යාම සි.

'මා පාතු හැටියට අර ලොකු කල්දේ-
 රම කවර දවත් නො දිලෙයි. ලිපෙත් අළු
 පිටතා ඇද, කල්දේරම විකක් ගෙත් කොටා,
 ඒ විශාළණ විටා දී තම අලේප කරන්නා සි
 මා ඔහුට දහ දොළොස් වරක් මා කීවා. එහෙත්
 ඔහු එය කවර දවත් කෙලේ නෑ සි වෙං
 කියේ යා.

'ඔහු ඒ කරන විටා, ඔබ කවර දවත්
 සැහීමකට පත් වන්නේ නෑ, ඔහු හේ බිරිය
 තෙපාලුවා යා. ඔ නොමෝ ලොකු, තර සිරු-
 රක් ඇති ගැහැනියකි. ඇය හා වෙං හා
 සසඳන විටා ගෙතෙම විශාලී සිරුරක් ඇත්-
 තෙකි.

'මා අණවක හැටියට ඔහු කරන්නේ කෑ'
 වෙං බර හඬින් පැවැසි යා.

'ඔබ, ඔහු හේ මාඩ කෙරේ කවර දවත්
 සැහීමකට පත් වන්නේ නෑ.' ඔ සාන්ත වා
 තෙපාලුවා යා.

ඇහේ තම සාන්ත බව, කවර තරමේ
 කොවකට වඩා ඔහු වෙයිනට පත් කෙලේ
 යා. හේ ඉදු වා වාඩි වී ඇහේ සාන්ත
 මුහුණ දෙසා බැලූයේ යා. රළු ලිනත් තීරය
 අස්සෙන් බෝවි තෙල් පහතේ එලිය පාහා-
 දිලී දුල්ලක් සමඟ පෙනුණ. ඉන් ඇහේ දෙ
 තෙහත්, කතා නැති පිරුණු දෙ තොලත්
 දුකියා හැකි වියා

'මා කරන්නේ ඔහේ පියා ඉගැන්වූ හැටි-
 යට සි' හේ උත් හඬින් කියේ යා.

'හා, හොඳයි. දැන් අපි නිදවු. මිකට
 මොක ද?' ඔ කොදුලා යා.

හේ මොහොතක් හති දමමින් සිටා
 ඇදේ දිගා ඇදුණේ යා.

'අවුණ කෙරේ ඔබ කිසි සැලැකිල්ලක්
 දක්වන්නේ නෑ' හේ පැවැසි යා ඒ ඔහුට
 නැගියා හැකි මහ මා වෝදනාවලියා. එයම
 ඔ පිලිතුරක් තොදන්නා යා. ඔ තද නින්දේ
 යා. හඬක් ද නංවමින් හෙලන පුස්මෙන්
 තීරයේ බොකු ගැසුණු නැත් පිරි ගියේ යා.

පසු ද උදහතා හේ පිබිදුණේ මදක්
 කලිනි. කල්දේරමවලින් සිය සිහින් දුඹුරු
 වනේ සේයාව පෙනෙන තුරා, හෙතෙම කල්-
 දේරම දෙසේ ඇතුළු තදින් අතුල්ලා පිරිසුදු
 කෙලේ යා. හදුන්සි පෙනුම පෙන්වනු පිණිසා
 සිය පුතා අවදි වන තුරා හේ ඒ බඳුන්
 ගිස් වා තබන්නට සිතුවේ යා. එහෙත් වහ-
 ලුන් ද මෙහෙකරුවන් ද ඔවුන් හේ සාමී
 දුවරාත් හේ නෑමට වුව මනා උණු දිය

ලබාගැනීම පිණිස උදෙසන් මෑ පාමිණි නිසා ඔහුට ඒ කල නොහැකි විය. එ බැවින් හේ මැටි බඳුනින් දිය වත් කොටා කල්දේරම් පුරවා ඊට යටින් ගිනි මෙලවී යා දියෙන් පෙනුණු ලී වැස්ම යටින් ක්‍රමාලය බිඳී එ දමිණි නැහැ ආයේ යා. පුතා තෙත් පිරිමදිමත්, අඩක් පියා වුණු නිල් පැහැති කබායෙකින් බඳ වසානෙතා, තැනි ගැනුණු විලසින් කෙමෙන් ඇතුළු වත්තට කලින් පියා තෙ වරක් මෑ කල්දේරම් දියෙන් පිරවී යා. සිය පුතු දුටු ලුවො ඔහු වෙතා තියුණු බැල්මක් හෙළි යා.

‘මේ පිළිපෙරැළි සමය යි.’ තරුණයා සැකැල්ලු වෑ පැවැසී යා. ඒ ආසු ලු වො තහයෙන් හඩක් පිට කරමින් පොළොවට කෙල ගැසී යා.

‘මේ හොකිකරා දරුවන් හේත්, නම්-මෑළි මිනිසුන් හේත් නාලය යි. තව මෑත් මව මව හේ කෑම සපයා නොගත්තා බව, මව හේ පුතා දැන හොත් හේ කවරෙක් වේ ද?’

තරුණයා පිළිතුරු විසින් කෙළේ මද සිතනවක් පෑම් පමණ යි. හේ සිය කබායේ බොත්තම් පියවමින්, අසලා වූ කල්දේරම් වෙතා ගොස්. මුළු දෙවනු පිණිසා බඳුනකට දිය ගත්තේ යා.

ලු වො ඔහු දෙසා බැලූයේ යා. මුහුණ වෙවුලී යා. ‘මා මේ අවුණ රකින්නේ ඔබ උදෙසා යි. ඔබටත්, ඔබ ගෙන් පසු ඔබ හේ දරුවකටත්, හිමි වන විසපුරාවෙකි ඒ. මේ උණු දිය අවුණ අවුරුදු හැටක් කල් මෙහි තුබුණා. ඒ ඉතා පල යා. මගේ පියා හේ දිවියත්, මගේ දිවියත්, ඔබ හේ දිවියත්, වැඩුණේ මේ වෙණෙද හලෙහි. දැන් ඔබ හේ දරුවා හේත්.’

උණු දියේ බාහුණු රෙදි කැබැල්ලක් මිරිසා, ඉන් මුහුණ පිසාදමමින්, ‘දැන් අලුත් පාරක් ගැන කතාවක් තිබෙනවා’ යා යි තරුණයා පැවැසී යා.

ලු වො අලුත් පාරක් ගැන ආසු මුල් මෑ වරයි ඒ. ඔහුට ඒ ගැනා කැටීමෙන් නො විණි. යළි පෙරවරු තහරයට පිවිසී ද සිටී මෑ ඔහු හේ පුතා කල ගෙවූයේ හැම විටා මෑ ඔහුගැර යා. හැම අලුත් දෑයක් ගැනා මෑ හේ දැනා සිටියේ යා. පිළිපෙරැළිය යනු කීමෙන් දැයි පැහැදිලි වැටැටීමෙන් ලු වොට නො විණ. ඔහු හේ විසපුරාව පිරි-හුණු සමයයක් ද විය. කොල්ලකෑමට බියෙන් තහරයේ විසල් අවුණු වැසිණි. ඔහු කිබද උණු දිය සැපයූ පවුල් මංගයි බලා නික්මුණු, සමය යි ඒ. තම පැත්තයක් කෙරේ පවා කේවල් කරන දුප්පතුන් සඳහා හේ කේතලයකට උණු දියක් විකිණෙන තර-මට ඔහු හේ විසපුරාව පහතට බැස්සේ යා. ඒ පිළිපෙරැළියා යි මිනිස්සු කි ක. අවුල් සිතැති තෙ තෙම හිත යටින් ඊට කැවුණේ යා. හදිසියෙන් මෑ, යුද තෙබලෝ මබා මොබා සැරෑ හ. ඔහු නොසැලැකිලි ලෙසා උණු දිය මිලයට ගත් හ. හේ අර මල්ල කාසිවලින් යළි පුරවන්නට පටන් ගත්තේ යා. එය ද පිළිපෙරැළියෙක් වියා. හේ එ හැම පිටින් මෑ අවුල් බවට පත් වියා. එහෙත් තවත් නොකැවුණේ යා. විසල් අවුණු යළි ඇරිණි. නුවර හැර ගිය මිනිස්සු යළි පැමිණියහ. සෙබලෝ බැහැර ගිය හ. බොහෝ දේ කලින් තුබුණු පරිදි සකස් වියා. එහෙත් බඩු මිල ඉහල ගියේ යා. ඒ නිසා උණු දියේ මිල ද වැඩි කල හැකි වියා. ඉන් ඔහුට සහන-යෙක් ලැබිණ.

‘මේ පිළිපෙරැළි! ඒ මොනවා ද? ඔබ පා සලට ගිය බව දැනී ද? ඒ මහත් කැලැ-ඹීමෙකි. ඉක්මනින් අවසන් වීම ගැනා මා සතුටු වෙතවා.’ දිනක් උදෙසන හේ පුතු අමතා කියේ යා.

ඇති බැම ඉස්සු පුතා, ‘අවසාන යි! ඒ පටන් ගැන්ම පමණ යි. බලා සිටින්නා, මේ නුවර රටේ අඟ නුවර වෙයි. එ විටා හැම දෑයක් මෑ වෙතස් වෙවි. සි පැවැසී යා.

මහල්ලා හිස වැඩුණේ යා. ‘වෙතස් වෙතවා. කිසි විටෙකා ලොකු වෙතසක්

වත්තේ නෑ. අදිරජවරු, රජවරු, නායකවරු, තවත් නොයෙක් මිනිස්සු හේ පාතය කල යුත්තෝ යෑ. දිය නෑ යුත්තෝ යෑ. මේ සදහට මෑ පවතින දේ යි

‘හොද යි, එ විටා මේ අලුත් පාර!’ සිය පුතා මෙය සදහන් කල ද, මෑ තුන් වැනි පටු මහේ වෙතෙත අර අවිභිත, තරුණ වහල් කෙල්ල කොල් හුල් කොටා මෙ සේ කීවා යෑ.

‘අහි හාටක් පලල විසල් අලුත් පාරක් ගෑනෑ කතාවක් මහේ හාමි පුතා කියනු මට ඇසුණා. එ විටා ඔබ හේ කල්දේරම්වලට වත්තේ මොනවා ද පු වො?’

පු වො හේ බාහුම් වැලමිට තෙක් කිරු- වත් යෑ. උණු දියෙන් නො තවත්වා හුමා- ලයෙන් අත රතු වෑ රැලි හැසි කිබිණ. ඔහුට මද විසින් උණුහුම දූහෙයි. මහල් කෙල්ල දෙඩද්දී, හේ, උණ ලියෙන් සෑදුණු දිය ගන්නා බඳුන කල්දේරම් හුහක් ඇතුලට දුම්මේ යෑ. හේ ගෙරුවී යෑ. අත වෙවිලී යෑ. කල්දේරම් අතා ඉතිරුණු දිය ටිකෙක් ගිනි ගත් අතුරු මහා දෑටි, ස්! ස්!! යත හසින් නංවී යෑ. හේ කතා තොකෙලේ යෑ. එහෙත් ගින්න කෙරේ සැලැකිලීමත් වන බව බොරු- වට හැඟවී යෑ. ඒ මෝඩ කෙල්ලන් සමඟ දෙඩත්තට හේ සිතී යෑ. ඇ යිය පසු, ඇ ලී. හේ නිවෙසේ සිටුනා වහල් කෙල්ල බව ඔහුට සිහි වියා. ලී හේ වැඩිමහලු පුතා රජයේ නිල දරුවකු බැවින්, සාබාවින් මෑ පාර ගෑනෑ එහි කතා කෙරෙන්නට ඇති. තෑනි හැනුණු හේ සිය අටුණේ දුඹුරු පාහැනි බිත්ති දෙසා බැලූයේ යෑ. ඒවා දුම් වැදීමෙන් අඳුරු වෑ ද, තෙත් වෑ ද, ඉරිතැලී ද තුබුණු සෑටි, ඔහු හේ ලමා වියේ සිටා ඔහුට සිහි කල හැකි වියා. අහි හාටක් පලල! එ සේ තම් මුළු අවුණ මෑ කැබේවී.

‘ඔවුනට ඒ මලයට ගත නොහැකි වන සේ, මො ලොකු මුදලක් ඉල්ලනවා. ඔවු! ලොකු මුදලක්, රජයත් මහත් පුදුමයට පත් කරවන ලොකු මුදලක් ගෑනෑ හේ සිය මනාස මෙහෙයවී යෑ. ‘මො බොලර දස දහසක් ඉල්ලනවා.’

හේ සොම්නසට පත් වියෑ. මේ හතරැස් අහි දෙදලහක් පමණ වූ ඉඩමටත්, කල්දේරම් දෙකකටත් බොලර් දස දහසක් ගෙවන්නෝ කවුරු ද? ලොවෑ එ තරම් මුදලක් ඇත්තේ කො තෑනෑ ද? ඇයි! ඔහු හේ පියා තුරු-ණුවකු වෑ සිටියා දී ‘මත් යුආත්’ කුමරු විසල් මාලිගයක් සෑදූයේ එ පමණ මෑ මලෙ-කිනි. හේ මදක් සිතා සුණේ යෑ. පුතා කෙරේ මහත් අනුකම්පාවක් ඉපාදිණ. කල්දේරම් නොමතක වීණි. හේ දිනපතා කල්දේරම් වලින් සිය මුහුපුරු රැකියේ යෑ. සියල්ල පෙරු සේ මෑ සිදු වියා.

දිනෙකෑ උදහත දහසට පමණ හේ විවේ-කය පිණිස වෑඩි වී, හේ ටිකක් බොමින් සිටියේ යෑ. පස් වැනි වරටත් කල්දේරම් හිස් වූ පසු, දහවල් වුව මනාවත් පිණිසා, යළි ඒවා දියෙන් පුරවන්නට කලින් හේ හාමි විටා මෑ තමා හේ තේ විත සසක් කොටා පාතය කරයි උදහතෑ හේ සදහා මිනිසුන් දිය රැහෙනෑ ගොස් ඇති නිසාත්-දහවල් අහර සදහා කල් තව මෑ ලො වී තෑනි නිසාත්, ලැබුණ මේ අවසරයේ දී ඔහුට මද ඉසුබු සුවයක් විදියෑ හැකි යි. හේ සිය මුහු-පුරු දණ හිතෑ මහා සිටුවා ඔහුට හේ බොත්තට දෙයි. කුඩාවෑ දුනින් මෑ හේ බඳුන හෙතෑ, ගැටියට ඉහලින් හේ බොන සෑටි දකෑ හේ සිතා සෙයි.

එක් වරට මෑ, නඩු ගැටෙන්නා සේ පහර දීමෙකෑ හවෙක් දෙර අසලින් නැගිණ. පු වො ලුමයා පිරිස්සමෙන් බිමෑ තබා, හේ බඳුන ඔහුට මදක් ඇතිත් තුබුයේ යෑ ඉක්-බිති හේ දෙර අසලට ගොස් මදක් අත පත ගා ලී පොල්ල පස්සට ඇද්දේ යෑ. දුඹුරු පාහැනි කපු නිල ඇඳුමෙකින් සැරසුණු මිනිසෙක් එහි සිටියේ යෑ. හේ අබිමත් පෙහු-මක් ඇති කිසි යම තරුණ නිලදරුවෙකි. අමුත්තා පු දෙසෑ මද බැල්මක් හෙලී යෑ.

‘මහත්මයාණෙනි,’ — තරුණ නිලදරුවා හිනි අවිසක් දනැහි වෑ, හිනි කැබැලී පිරුණු පටියක් හිණෑ බෑදෑ සිටි නිසා, මද බියෙන් යුතු වෑ පු වො කතා කෙලේ යෑ. එහෙත් කතාවට සරසෙක් ඇති වීණ.

(ඉතිරි යි)

ආස්ඛාන්දුම

ඉදුරුදැලියකු කළ පුදුම ආස්ඛාන්දුමක් වනකි මේ කවිපාඨයන්.

පෙරාදෙණියේ

වී. ප. ආ. ගුණවංචු

“නො පියා දෙ තෙත්
මේ දෙස මැ බලා
මොහු හට නින්ද
සැරැසෙයි; මේ

ඔත්ත
ඉත්ත
යත්ත
බලන්න

රුව සේ තෙළු
කොළුවා වෙයි
විල්ලා කරා ගෙ
මැතිරෙයි යමෙක්

සෙලිත්
අසලිත්
තෙලිත්
කලිත්

මහු ගේ මුඛින් මේ
පිට වන මම ද
විඳ ලං වැ දෙ
දුන්නෙමි එ දෙත

බස
පිරිස
ආස
විගස

මතුරට දෙන සෙ
සොලවයි සෙතෙම
කොළුවා ආසට
දෙනවා වැනි යැ

පණක්
අතක්
සතක්
උදක්

රවුලිත් මුහුණ
නිසා දළ මසුලු
ලෝගුවෙකින්
මිනිසෙකි කියන මේ

වැසුණ
රැසුණ
සැරැසුණ
බණ

මොකොතින් දෙ තෙත
ගේ නිදි ලොවට
කොපණ වැ ගත ආල
එය මහු අතේ

වැසිණි
වැදිණි
විණි
රැදිණි

“තැ බැ නියත
දේවල් බව හට
එ කමුත් මේ මට නො
දත් එ බැලියා සැකි

ලොවේ
වේ
වේ
වේ

ලො වූ ආදෙකැ එ
තබමින් දෙ අත
පෙත්වා වැසි
හැම ගෙ මැ ආසිණි දෙ

ගත
තැවැත
බෙණෙන
තෙත

‘බැස්ඛාබයේ
ගෙවමින් මහ
උගහිමි පුදුම
දුන් වෙයි එය ආසැ

කලක්
මුදලක්
දුගක්
ලක්

“අස් කොටැ මේ තැනින්
අහසේ බහු ගේ
රදවමි’ යැ යි කී
ලං වූ සෙසෙහ තව

ආද
බද
සද
ද

‘නො පියා දෙ තෙත්
මේ දෙස මැ බලා
මොහු හට නින්ද
සැරැසෙයි; මේ

ඔත්ත
ඉත්ත
යත්ත
බලන්න

ආදුණේ එ දැද
රැදුණේ එ ලෙස මැ
ගුවන මැ වියා
පුදුමිය වුණා

ඉවත
ගත
යහතත
මහත

ලක්දිව 'භංගා, මහා භංගා, මහා වාලුකා භංගා හා කන්දර නදී' කවරේ ද? — 9

ගිණ කලහිති

සිරිමල් රණවැල්ල

මහවැලි ගඟේ ප්‍රධාන භාබාව වන අඹන් ගඟ බස්සේ ගොස්, වාරිමාර්ග දෙපාර-කමේන්කුව මගින් පවත්වන ලද පරික්ෂණ-යන්හි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අඹන් ගඟින් පටන් ගෙන උතුරට ගලා යන ප්‍රධාන ඇළ මාගී තුනක් මැ ඇති බව සොයා ගෙන ඇති. මෙයින් ප්‍රධාන තැන ලැබෙන්නේ දැනට ඇළ-හැර නමින් දන්නා ඇළට යැ. දැනට එය ඇළහැර ඇළ නමින් හඳුන්වනත් එහි පැරැණි නම මෙතෙක් සොයාගෙන තැනී. ඇළහැර නම වූ ඇළක් ගැන මනාවංසයේ තෝසද-හන් වී ඇති බවෙන් නොපෙනේ. වසඟ රජු (65-109) තීක්ෂ්වසිංහාන නම ස්ථාපනයෙහි මුවෙල විහාරය කරවා ආශ්‍රිතාරයෙහි උදක භාගය ඒ විහාරයට දුන් බව මනාවංසයෙහි සදහන් 77 එහෙත් මෙ තැන ඇළහැර ගෙවත් ආශ්‍රිතාර යනුවෙන් අදහස් කෙළේ ඇළක් ද තැනනොස් වැවක් ද යන්න පැහැදිලි නැති. එ බැවින් දැනට ඇළහැර නමින් හඳුන්වන ඇළ මූලාදී හැදින්වුණේත් ඒ නමින් මැ යැයි තීරණය කළ නොහැකි යැ. කලින් දක්වූ සාධකවලින් වූලවංසයේ ප්‍රථම භාගයේ මුල් පරිච්ඡේද කිහිපයෙහි භංගා නමින් හඳු-න්වා ඇත්තේ අඹන්ගඟ බව පැහැදිලි වන බැවින් ද ඇළහැර ඇළ අඹන්ගඟේ සිටි උතුරට ගලාගොස් එක් වන්නේ මිත්තේරිය වැවට බැවින් ද වූලවංසයෙහි මෙ තැන ද 'භංගා' නමින් හඳුන්වා ඇත්තේ අඹන් ගඟ යැ යි ගත හොත් මණිමේඛලා නමින් හැදින්-වුණේ දැනට ඇළහැර නමින් දන්නා ඇළ ය යි සැක කළ හැකි යැ.

මනාවංසය ආශ්‍රිතාර යනුවෙන් අදහස් කළේ ඇළහැර ඇළ නම් මණිමේඛලා නමින් හැදින්වුණේ අඹන් ගඟින් පටන්ගෙන මිත්-තේරිය වැවට එක් වුණු මෙ තෙක් සොයා-ගන්නට නොහැකි වූ වෙන ඇළක් විය හැකි යි. මිත්තේරියට තරමක් අසන්න වැ ඊට දකුණින් ගලායන්නේ අඹන්ගඟ යි. එ බැවින් මිත්තේරිය වැවට ඇළ මාගීයක් කණිත්-තට ඇත්තේ අඹන්ගඟේ සිටි යැ යි සිතීම සුන්හි සුන්හ ද වෙයි. මේ හැම කරුණක් මැ කල්පනාවට ගැනීමෙන් අපට සිතාගත හැක්කේ වූලවංසය මෙ තැන ද 'භංගා' නමින් හඳුන්වන්නේ අඹන්ගඟ බව යි.

වූලවංසයේ ප්‍රථම භාගයේ අවසාන පරි-ච්ඡේද දෙකෙක ද 'භංගා' යන වචනය තුන් පළෙක මැ යෙදී ඇති.78 ඒ හැම තැනෙක දී මැ විස්තර වන්නේ මහවැලිගඟ වුවත් ඒ තැන්වල 'භංගා' යන වචනය යොදා ඇත්තේ ජාති තාමයක් වසයෙන් ද නැත හොත් මහ-වැලිගඟ හඳුන්වන පයඝාය නාමයක් වසයෙන් ද යනු තීරණය කිරීම උගතට යැ.

අනුරාධපුර සුගයේ මුල්කාලයේ දී මෙන් මැ අවසාන භාගයේ දීත් 'මනාභංගා' යන නාමය ද අඹන්ගඟ හැදින්වීම සදහා යොදාගෙන තුබූ බවට සාධක සොයාගත හැකි යැ. ශ්‍රී මනා බොධින් වහන්සේ අනුරාධපුරයේ මහ-මෙවුනා උසතෙහි රෝපණය කිරීමෙන් පසු එහි පිහිටීම උපමාවෙකින් දක්වන පාලි මනා-බොධිවංසය ලංකාව අගමෙහෙසියකට හම්

77 මව. XXXV, 84
78 මව. LVIII, 49, LXXII, 285,297

කරමින් අනුරූපුර නගරය ඇස හේ මුඛ වනුයේ වරයෙන් ද ගංගා නමැති නදිය ඇස හේ හෙල සැරැසු මුතුහර භාවිතව ද අනුරූපුරයේ මහාවිහාරය ඒ අග මෙහෙසිය හේ කිරුළ වශයෙන් ද මහමෙවුනා උයනෙහි පිහිටුවනු ලැබූ ශ්‍රී මහාබෝධිය ඒ කිරුළ මුදුනෙහි වූ මරකත මැණික වශයෙන් ද දක්වයි.⁷⁹ මේ උපමාවෙන් අපට සිතාගත හැක්කේ ලංකාව නමැති අග මෙහෙසිය හේ මුඛය වශයෙන් සැලැකූ අනුරූපුර නගරයට තරමක් දකුණින් 'ගංගා' නම් නදියක් ගලා ගිය බවයි. පාළු මහා බෝධිවංශය සාමාන්‍යයෙන් අනුරූපුර යුගයේ අවසාන හරියට අගත් කෘතියක් ලෙස සලකනත් එයට මූලාශ්‍රය වූ එළ බෝධිවංශය අනුරූපුර යුගයේ මුල් කාලයට අයත් කෘතියක් බවට සැකයක් නැත. අනුරූපුර යුගයේ මුල් කාලයේ දී ගංගා නමින් හඳුන්වනු ලැබූ කලාමය බව යටකිසන ලදී. එ බැවින් එළ බෝධිවංශයෙහි කතා ලංකා නමැති අග මෙහෙසිය හේ හෙල සැරැසු මුතුහරට සමාන කරන්නට ඇත්තේ කලාමය බව සිතිය හැකි. අනුරූපුරයට හුදුරුව ඊට දකුණින් ගලා යන්නේ කලාමය බැවින් ඒ උපමාව කොඳින් ගැලාපෙන බැවිනි. අනුරූපුරය අසලින් මැ ගලායන නදිය මල්වතු ඔයයි. එහෙත් කිසි තැනෙක 'ගංගා' යන නමින් මල්වතු ඔය හඳුන්වා ඇති බවක් නොපෙනෙන හෙයින් මහාබෝධිවංශය 'ගංගා' නමින් හඳුන්වා ඇත්තේ මල්වතු ඔය යැයි සිතිය නොහැකි ය.

පොලොන්නරු යුගයේ ලියන ලද සිසාමාන්‍යයෙන් සැලැකෙන, එහෙත් නොගත්

එක භාෂාව හා එහි කතීට අනුරූපුරයේ ගොඩනැගිලි පිලිබඳ වැ නුබු දැනුම ගැන විමසන විට දහ වැනි සියවසට අගත් කෘතියක් ලෙස ගත හැකි⁸⁰ මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද විවරණය යටතේ දැක්වූ පාළු මහාබෝධිවංශ පාඨයෙහි එක 'ගංගා' යන්න සිංහලයට නගා ඇත්තේ 'මහගහ' යනුවෙනි.⁸¹ මෙයින් පෙනෙන්නේ අනුරූපුර යුගයේ අවසන් හරියේ දී පවා 'ගංගා' නමින් හැඳින්වූයේ 'මහවැලිගහ' නොවන බවයි. 'ගංගා' යන්නෙන් අදහස් කෙළේ මහවැලිගහ නම් මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද විවරණය 'ගංගා' යන්නට ඒ තේරුම දිය යුතු වැ තිබිණි. අනුරූපුර යුගයේ අවසන් හරියේ දී කලා ඔය 'ගංගා' නමින් හැඳින්වීමක් නොවූ හෙයින් ද ඒ යුගය 'ගංගා' හා 'මහාගංගා' යන නම් දෙකෙන් මැ හැඳින්වූයේ අඹන් ගහ හෙයින් ද මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද විවරණයෙහි කතා 'ගංගා' යන්නට 'මහ ගහ' යන තේරුම දෙන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි ය. 'මහගහ' යනුවෙන් මෙහි දැක්වූයේ මහවැලිගහ යැයි කෙනකුට කතිකල හැකි ය. කුරුතැල යුගයට අගත් ලෙස සැලැකෙන සිංහල බෝධිවංශය 'ගංගා' යන්න සිංහලයට නගා ඇත්තේ ද මහවැලිගහ යනුවෙනි.⁸² එහෙත් මහවැලිගහ ගලා යන්නේ අනුරූපුරයට ඉතා මැ ඇතිත් බැවින් පාළු බෝධිවංශයෙහි එක උපමාව හා එය නොගැලපෙන බැවින් ද 'ගංගා' යන පාළු වචනය මේ යුගයේ පොහොසතෙහි සාමාන්‍යයෙන් සිංහලයට නගා ඇත්තේ මහවැලිගහ යනුවෙන් බැවින් ද පාළු බෝධිවංශය 'ගංගා' යනුවෙන් හා මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද විවරණය 'මහ ගහ' යනුවෙන් ද හැඳින්වූයේ මහවැලිගහ යැයි සිතිය නොහැකි ය.

(පිළිවෙලින් පල වෙයි.)

79 මහාබෝධිවංශ - පැදින්නොරුවේ පොහිත පෙර [1890] පි. 103-104
 80 විත්තක (ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සංගමයේ වාර්ෂික සංග්‍රහය) දෙවැනි කලාපය පි. 182
 81 මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද විවරණය-රත්මලානේ ධම්මකීර්ති ශ්‍රී ධර්මාරාම නායක මාහිමි [1957] පි.157
 82 සිංහල බෝධිවංශය - බද්දේගම කීර්ති ශ්‍රී ධම්මරත්න නායක මාහිමි [1933] පි. 217

දුනුන පබඳ

පහළ පාසලට ආසිබෝවන්!

කාලිංග විජයවර්දන

1961 ජනවාරිය මට හොඳට ම මතකයි. ඒ මා ගල්කිස්සේ සාන්ත තොමොසු විදුහලේ පහළ පාසලේ පහළ ම පෙළට ඇතුළත් වීම නිසයි. දැන් මම මැද පාසලේ වෙමි.

පහළ පාසලින් මා මුලින් ම හදුනාගත්තේ මුල් ගුරුතුමා වූ (J. H. S.) පිරිස් මහතා යි. මා දුටුවා ම ඔහු බොහෝ සතුටු වුණා. ඔහු මගේ පියාටත් ඉගැන්වූ බව මා දනගත්තා. රජමහ විදුහලේ පහළ පාසලේ මුල් ගුරු ව සිටි ඔහු ගේ සනෝදරයාත් මගේ සීයා හෙත් ගණිතය ඉගෙනගත්තා පු. ඉතින් මා පිරිස් මහතා ගේ ගෝලයකු වීම ගැන ඒ මහතා සතුටු වීම පුදුමයෙක් නො වේ.

පිරිස් මහතා ගෙන් මට කැරුණු මෙහෙය මා කවර ද වත් නොමතක කරන්නේ නෑ. ඔහු ඉතා හොඳ ගුරුවරයකු බව මා කියන්නේ ඉතා සතුටිනි. ඔහු ගෙන් අනෙක් බොහෝ ළමයින් ලබාගත් එක් දෙයක් මට ලබාගන්න බැරි වුණා. එ නම් වේ වැල් පාර යි.

පහළ පාසලේ මා හෙවු අවුරුදු හතර තුළ මා උත් පත්ති බාර ව සිටි ගුරුතුමානටත් මා පැසසිය යුතු යි. මට මැද පාසලට යන්නට වාසනාව උද වූයේ ඔවුන් ගේ උදව්ව නිසා ය. ඒ හතර දෙනා නම් කරුණාරත්න, අඹලා මෙන්ඞිස්, සිග්ලර්, ලොලිටා ප්‍රනාන්දු යන ගුරුතුමාගේ යි. මේ හැරෙන්නට මට වෙහෙසින් උදව් කළ ලියෝ ද සිල්වා ගුරුතුමාත් මගේ මතකයෙන් අඹන් වන්නේ නෑ. එ කුමා කොළ පාටට බොහො ම ආසයි.

මේ කාලය තුළ මා බලාපොරොත්තු වූ දේවලින් එකක් හැර අන් සියල්ල ම මා ලැබුණා. හමහර විට මෙය මට තොලාබුනේ මගේ හොඳ වැඩි කම නිසා වෙන්න පුළුවනි. මා හිතුවා කඩා බිදහෙන ඉදිරියට යෑම හොඳ නෑ නිසා.

මේ අවුරුදු හතරෙන් මා ඉතා සතුටින් සිහි කරන්නේ ඉංගිරිසි කවි තරඟයෙන් පළමු වැන්නා වී “නිකාල් ශ්‍රීකාන්ත සමරසිංහ” කිලිණිය දිනාගත් දිනය යි. මේ තරඟය විනිශ්චයට ඉහළ පාසලේ ගුරුවරු තිදෙනෙක් පැමිණියෝ ය. මගේ පැරැණි ගුරුවරුන් අත හැර යෑම දුකක් වුවත් ඉහළ පාසලේ ගුරුවරුන් අතරට පැමිණීම ලොකු සතුටෙකි. මා දිනු වීට පිරිස් මුල් ගුරුතුමා ඉදිරියට අවුත් මට අතට අත දුන් වීට එ කුමා කෙරෙහි ලොකු පැහැදීමක් ඇති වුණා. මගේ දිනුමේ ගරුව සැබැවින් ම යා යුත්තේ දැනට මැද පාසලේ සිටින හෙක්ටර ප්‍රනාන්දු ගුරුතුමාට යි.

පහළ පාසලට ආසිබෝවන් කියන්නට පළමු මතක් කළ යුතු තව ගුරුතුමෙක් වෙයි. එ නම් මේ අවුරුද්දේ (1965) සිට පහළ පාසලේ අලුත් මුල් ගුරුතුමා වූ ද, මා පහළ පාසලේ හෙවු අවුරුදු හතරේ ම මට ඉංගිරිසි ඉගැන්වූ ද ඩේවිඩ් ගුරුතුමා යි.

පහළ පාසලේ මුල් ගුරු තුමා ඇතුළු මුළු ඇදුරා මුළුලටත් මගේ සහඵලකටත් ආසිබෝවන්!

මල්!

අජන් අපොන්සු

1	සුවද සිහිදු සිතේ වඩයි	මල් ලොල්	6	දිය මතු පිට බිඵ කෙළම	මල් මල්
2	ගස් බුදුනේ අරලිය නික	මල් මල්	7	ලක්දේ පිපි ගොඩ මානෙල්	මල් මල්
3	මාල් දිගට ම සමන් පිව්ව	මල් මල්	8	වත්තේ වද හා වතුසුදු	මල් මල්
4	පළුරා වසා බේසි රෝස	මල් මල්	9	රූට පිපෙන ඇවිරිවේස	මල් මල්
5	බැද්ද පුරා ඉද්ද ආකෘල	මල් මල්	10	සවස පිපෙන කෙත්දිරිකා	මල් මල්
	11 දූස අදින නැතැය බිඳින මන පිතවක අපිත් වවඹු				මල් මල් මල් මල්

මහනුවර, තිනිති (Trinity) විදුහල.

දිමියා ගෙන් පාඩම

මාතර
කිරිනි නානාසක්කාර

මම දිමියා සි. දිමියා වුණත් මට බය සි.
මහ සතුන් පවා බය කරවන අපේ
මේ බලය ඇත්තේ කරුණු දෙකක් ඊඩ සි.
සමහර ඉත් පලමු වැන්න සි. රැකට කරන
ආදරය හෙවත් දූ ඇල්ම දෙ වැන්න සි.

දකලා ඇති. ඒවා කොතරම් ලොකු ද? ඒ
කොල නමා අලවා ගොටු හඬත්තේ කවර
බලයක් තිසා ද? සමහරේ බලය තිසයි. අපේ
කුඩුවක් අසලට වත් මබ එත්තට මය කරමි
බය ඇයි? අපේ රැලකම මැදි වුණොත් වන
දූ මබ දත්තා හෙයිනි.

මහ ගස්වල බුදුනේ අපේ කුඩු — මබ
සියත කැටියට තම 'දිමි' ගොටු' — මබ

දිමියා වාගේ කාගෙන මැරෙනවා' යන

කියමන ඇති වුණේ කොහොම ද? බිතෑ ම ලොක්කකු ආපුවා වේ. අපි බිය නෑ. අපි උගහපා කමු. අපේ අත, පය, කඳකාඩි ගියත් ඔළුව හැපු කට සමග ම ඇති.

අපි අපේ නෑසෙහ පණ ගැහ නො

සලකමු. අපේ හැබෑ පණ — නොනෑසෙහ පණ, අපේ ජාතිය යි. ඒ ගැන ම සලකමු. අප මැරුණත් අපේ ජාතිය දිගට පැවැතිය යුතු යි. ඒ තිසා අපි ඒ අපේ නොනෑසෙහ රැකෑ වෙනුයෙන් දිවි පුදා ආයින් එහි ම උපදීමු.

නිලිණය

ප්‍රියංගු ගුණරත්න

සීයා — ‘මුහුදුරෝ, පත්තියේ මේ වර කියන්නකො කී වැනියා ද ඔබ?’

මුහුදුණ — ‘අනේ, සීයේ මේ ද, තම මව හිමි වුණේ තුන් වැනි තැන යි එහි’

සීයා — ‘ඇත්තට ම තුන් වැනියා ද ඔබ? මෙත්ත රූපියල් පහක් එහෙතම’

ගල්කිස්ස.

මුහුදුණ — ‘දෙන්න සීයේ එසින් මම හොඳ පින්තුර ඇති පොතක් ගන්නෙමි’

සීයා — ‘හොඳ එහෙතම මෙන්න නිලිණය තුනෙන් පහලට නොයනු කිසි ද’

මුහුදුණ — කොහොම වත් ඒකට ඉඩෙක් නෑ ඉන්නෙ පත්තියේ තුන් දෙනාම යි.

මහ ම දෙස

අනද මුණසිහි

මනේ හොඳ ම යහළුවා සිරිපාල යි. ගොල්ලේ දී ඔහු ලගින් සිටින ගුණදසට ඔහු ගේ සියලු ගති ඇද වී-ලා යි පෙනුණේ. ඉතින් ගුණදස සිරිපාල ගේ සියලු යහළුවන් නොයහළුවන් කරන්නට බැලුවා, කේලාමි කීවෙත්.

සිරිපාලට මේ අමුත්ත දැනුණු වතා ම ඔහු මා හමුවී ගුණදස භික්ෂුවන්තට මට කීවා. මා ගුණදස තනි ව ඉන්නා විටෙක හමු වී මේසේ කීවා.

“යාළුවා, මට ඔබ ගෙන් පැනගත් අසන්නට තියෙනවා.”

ගුණදස පුදුමයෙන් වගේ මුණ බලා තත් දිග කැර සැරැසුණා. මා ඇසුවා:—

“මට ඇති ලොකු ම වැරද්ද ඔබ දුටුවොත් පලමු කොට එය කියන්නේ කාරි ද?”

ඔහු ගත් කට්ට ම කීවා:—
“මගේ හොඳ ම යාළුවාට”

මාත් “ඒ පිලිතුර හොඳ යැ”යි කියා ‘ඒ වැරද්ද මට ම දන්නා හරි භක්සාගන්තට උදව් කළොත් කරක දු”යි ඇසුවා.

ගුණදසට කරුණ අත්රැමි ගියේ දැනුණ සිරිපාල ගෙන්කමාව ගන්නා සිව් කී හෙහෙමි ඔහු ගේ සමරා පොඬ මා අතා පැනුවා. ඔහු

ඉති වටහාගත් මා එහි ලීවේ මේ පාදිය යි.

මහ ම දෙසක් මා ලඟ වුව
 තො: කියා තොස් එකකුට තව
 තො: පා තිඵට තිරියත් බව
 මට ම කියනු සැණින් එ බව

මාතර, සාන්ත තොමොහු විදුහල.

ඉලියම

අමරසිරි පොන්නම්පෙරුම

දෙවු විබෙදුව නමැති පිටියට පිවිසා	සව්
මී වු යෙන් සරඹ දක්වා හතියෙන්	මැලැව්
තු වු පහවුවක් ලබනට සමඟ	සරසව්
බ වු යෙමි යළිත් එබී පිටියට හුරු සෙ	නිව්

එබී පිටියෙහි සැරු ලැබූ සරසව්	වරම
පොඩි කිව් කොහොනගන් අමකනු පිසිමි	මම
වයසින් පෙළෙන් අප දෙදෙනා හරියට	ම
සැමැයෙනු ඇතැ යි ඔබ එබීගෙන් හඟිමි	මම

තතු මෙ බැවින් සකසුවාගෙනි අප	ළ - බද
නතු මේ උන් දෙසට නිරතුරු මගේ	හද
සතු පාලිත කොහොනගන්, ලිපි යොමුව	සෙද
මිතු දම පිණිසැ එළි කළ හොත් හොද නො	වෙද

ශාල්ලේ, මිහිඳු විදුහල

[වයසින් පෙළෙන්, ඔබ දෙදෙනා හරියට	ම
ගැළැපෙන් තෝ යැ යනු වෙයි අප ගෙ ද	හැඟුම
එ ලෙසින් කැරැමෙහුද දෙදෙනා උනුත්	සම
වන කැන් ඇති වුවත් එහි නො පෙනේ	අරුම

දෙප ප මැ ප්‍රමා ගත් කරුවෝ වෙති	දනට
අ ප අතැ ඔබ විසින් එ බවට දෙස්	ලෙසට
සැ ප යුනු දෙ පොතක් මැ වෙයි වෙන වෙන මැ	සිට
ම ප ලෞ පිත නොලද්දේ වැඩ වැඩි	කමට

තැ නැ ති යොමුව පාලිත කොහොනගන්	සතු
නොමැති යෙන් තැවෙයි ඔබ ගේ මොබ ද	සිතු
එ නැති වුව ද කිම ඔබ ගේ දහම	මිතු
ප හ ති නැති යොමුව කරවනු ඇති	දිවුතු

ශල්ලේ, සාන්ත තොමොහු විදුහලේ පාලිත කොහොන

ලක් ඉතිහසට රුකුල - 10

දෙවු (G. C. E.) සෝදිසිය සඳහා රුකුලෙකි

(7 කලකිනි)

කමල් කිලිනි

සිංකෝනා

- 1 පර්යේෂණවලින් පසු ශාස්ත්‍රාචාර්යය ස්ව-සිවස් මේ වැවිල්ල 1861 දී අරඹා තිබිණි. පළමුවෙන් මෙය වැවිම් ගැන ඔහු කල ගෝඡනා ගණන් නො ගැනිණි.
- 2 “ජේරු පොතු” තැනනොත් “ජේසු කීකායිකයන් ගේ පොතු” යැ යි හැඳින්විණි. මෙය නොයාගැනුණේ මේ කීකායේ අය විසිනි.
—1638 දී මෙයින් සිංකෝන් තමාහි සිටු දේවිය හේ මැලේරියා උණ සුව විය. එ හෙයින් සිංකෝනා විය.
- 3 1878 වැවිලි කරුවෝ මේ වැවිල්ල පටන් ගත් හ.
- 4 ඔවුන් සිතුටේ බෙහෙත් පොත්තෙකින් ඉතා විශාල ලෙස ස්විර කාර්මාන්තයක් ගෙනයාමට ය. ඒ මූලාවෙකි.
- 5 අවුරුදු දහයක් ඇතුලත දී සිංකෝනා අක්කර හැට දහහත් පමණ වගා විය. පිට රට යැවුණු ප්‍රමාණය රත්තල් එක් කෝටි හැට ලක්ෂයක් පමණ විය. නිෂ්පාදනය වැඩි විය.
- 6 ජාවා රට ද සිංකෝනා වැවිල්ල පටන් ගනී—තරගය. —මල එයින් වැටිණි.
- 7 1878 - රත්තල් 1 — සිලිං 12; 1886 — රත්තල සිලිං 2.
- 8 ගමුන් ආර්ථික පරිහානියෙක් ඇති විය.

හේ

- 1 1845 — හේ පාලය පිලිබඳ පර්යේෂණ පවත්වා එය ලක්දිවට සුදුසු බව දැනගැනීම— එහෙත් මේ කල කෝපි සරා විය.
- 2 කෝපිවලට පසු සමහරු හේ වවත්තට වූ හ.
- 3 ඔවුනට වූ වැඩි-
  - i දුම්පිය මං හා වරය පහසු කම් නිසා බඩු හුවමාරුව ලෙහෙසි විය; ලාභි විය.
  - ii හේ නිපාදවීම ඇතිවීමට ධ්‍රැවමතා ද හෙත්වාගත හැකි විය
  - iii උස් බිම්වල හේ වගා කල හැකි විය.
  - iv එ ම නිසා ලෙහෙසියෙන් තරඟ කල හැකි විය.
- 4 පළමුවෙන් මී හේ පාලය සරා ලෙස වැවුණු තමුත් හේ කොල සැදීම දුෂ්කර විය.
- 5 1867 දී කප්පාදු කිරීමේ හා හෙළීමේ ක්‍රම දියුණු විය. පිගාව ද වැඩි විය.
- 6 1873 හේ අක්කර 280 - පිට රට යැවූ ප්‍රමාණය රත්තල් 23 - මුදල රු: 58
  - 1875 — අක්කර 5, 500
  - 1880 — අක්කර 9, 000
  - 1885 — අක්කර 70, 000
  - 1887 — අක්කර 1,50,000
- 7 1892 නිෂ්පාදනය වැඩි විය. මිල පහසු ගියේ ය. එහෙත් හේ භාවිතය මුහුණ දැකීමට හේ රටවලට පැතිරී ගියිණි.

- 8 උද්භිද්‍යානයෙන් ලැබුණු ආධාර ප්‍රයෝජනවත් විය. වැවිලි ක්‍රම ආදිය.
- 9 මිසි වැනි කෘත වර්ෂයෙහි දී පුද්ගල සන්තක ඉඩම් සමාගම් විසින් මිලට ගත්තා ලදී. එම නිසා පාලනය දක්‍ෂ විය; වියදම් අඩු විය.
- 10 1 වෙනි ලෝක යුද්ධයට පසු ජාවාමත් කරගත — මිල බැස්සේ ය. එහි කේ ලාබ වර්ෂයේ විය. එතෙක් වාතන කුලිය හා කම් කරු වැටුප් ද අඩු විය.
- 11 1925 දී කේ පර්යේෂණායතනය ඇරඹිණි. එයට “සැන්ට් කුමස්” නම් වත්තක් (කලවාකාලේ) වතු හිමියන් විසින් දෙන ලදී එහි කේ කම්කරුන් හා එයට අවශ්‍ය රක්‍ෂාකාරකයන් ද ඔවුහු තැනූහ.
- 12 1929 දී පිට රට යාමට කේ ප්‍රමාණය — රු. 25,00,00,000.
- 13 1932 දී කේ සම්පාදනය වැඩි විය. කේ නිෂ්පාදක රටවල් සිය විදේශීය වෙළෙඳුම් සීමා කරන්නට නිරණය කළ හ. ලාබ විය.
- 14 1939 යුද්ධය නිසා කේ මිල නැගිණි. සීමා ක්‍රමය නැති විය.
- 15 1948 — පිට රට යාමට කේ — රු. 29,60,00,000.

රබර

- 1 දකුණු ඇමෙරිකාවේ ඇමසෝන් නිම්නයේ සහ නිවර්තන කලාපික අතෙක් රටවල කැලැවල සාධාරණව ව වැටෙන්නෙහි.
- 2 මෙය 1876 දී රජයේ උද්භිද අධිකාරිය මගින් ලංකාවට ගෙනෙන ලදී. ගම්පහ අසල තෙතරත්නොඩ ඒ සඳහාම පිහිටවුණු ලැබු උද්භිද්‍යානයේ රෝපනය කැරැණේ ය.
- 3 පේරුදෙණියේ උද්භිද්‍යානයේ අධ්‍යක්ෂකතුරු ජෝසෙප් මහතා ගෙන් පුරප්පාඩු වූ පසු එ තැනට පත් වූ ආචාර්ය ගෙන්රි ට්‍රයිමන් වැවිලි කරුවන් උකන්දු කාරවී ය.
- 4 20 වැනි ගත වර්ෂවල මුල් අවධියේ ම කේ මිල රු. 1 — සිලිං 2 සිට පැන්සර් දක්වා වැටුණු අතර 1910 දී රබර මිල

- රු. — සිලිං 12 විය.
- 5 රජයේ උද්භිද අධිකාරියෙන් ද වැවිලි ක්‍රම ආදිය පිලිබද ව උදව් ලැබිණි.
- 6 1910 - රබර අක්කර 2,00,000
1920 - රබර අක්කර 2,69,000
- 7 පළමු වැනි ලෝක සංග්‍රාමයේ අවසානයේ දී ආර්ථික පරිහානියෙන් විය. රබර මිල රු. — පැංස 6 විය.
- 8 රබර පර්යේෂණායතනය ද පිහිටවුණේ ය. නිපාදවීමේ ක්‍රම ආදිය දියුණු විය.
- 9 අන් රටවලින් ලක් කරගත නිසා මිල බැසීම.
- 10 1922 දී බ්‍රිතාන්‍යය සිය යටත් විජිත වලින් පිට රට යාවෙන ප්‍රමාණය සීමා කෙළේ ය. එහෙත් ප්‍රතිඵල වශයෙන් මිල තැගුණු කල අන් රටවල් විසින් නිෂ්පාදනය වැඩි විය.
- 11 1929 - මනා ආර්ථික පරිහානිය.
රබර් 1 - පැංස 2
- 12 සීමා සිරිමේ පිලිවෙලක් ද තරමෙක උදව්වෙක් විය.
- 13 පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රබර නිරි වැඩි කරවන ක්‍රමය සොයාගැනුමෙන් කර්මාන්තය නො වැටිණි.
- 14 නිත්‍ය ගැනුම් කරුවන් වූ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයෙන් ද එක්සත් රාජධානියෙන් ද රබර සඳහා වැඩි මිල ගැන්ම අපහසු විය.
- 15 කොරියානු යුදය — මිල රු 3/75. සාමය සමගම මිල බැස්සේ ය.
- 16 රබර් රු 1 රු 1. 36 ට ගෙන ආල් ආදී බඩු සැපයීමට කොමියුනිස්ට් විනය විය. 1953 දී සාමය කල විනය දුන් මිල රු 1. 10 [සිංහප්පුරු මිල ගත 55]
- 17 පසු ව වැවිලි කරුවන් වෙහෙස නො ගත් නිසා තැවැත වවනු පිණිස සහකාර ධාර දෙන ලදී.
- 18 රබර පළමුවෙන් විදියුත් ශාක්‍රණයන් කේ පාවිච්චිය නිසා ද පසු ව මොටෝරික කර්මාන්තය නිසා ද සඵල කර්මාන්තයෙන් විය.

අලි බබා

වැල්ලවා
නිමල් ගුණරාජිනි

සතා ලොකු යි
බොහෝ ම ලොකු යි
පෙරළෙන කළු
ගලක් වගෙයි

දෙ කන් උගේ
කුල්ල වගේ
හුලා පොලන
කලට දගේ

කකුල් උගේ
වං ගෙඩි ගේ,
මෝල් ගසෙක්
තලලෙ වැනේ

ගත් පෙරලයි
හොඹෙන් අදියි
දරාම පුදුම
සහෙක් තමයි

ගමන හෙමින්
නොවිල්ලෙකින්
පැදෙන ලෙස යි
මේ අලි බබා

සරු - සැරිය

අ	ආ	—	ම	ම	—
භ	භා		ලො	භු	භ
ච	චා	ම	ස	භ	භ
ච්ච	ච්චා	ම	ලො	භු	භ
ච්ච්ච	ච්ච්චා	ම	භ	භ	භ
ච්ච්ච්ච	ච්ච්ච්චා	ම	භ	භ	භ
ච්ච්ච්ච්ච	ච්ච්ච්ච්චා	ම	භ	භ	භ
ච්ච්ච්ච්ච්ච	ච්ච්ච්ච්ච්චා	ම	භ	භ	භ

සැවිතිය

පෙනෙන නොපෙනෙන අයුරින් හැම තැනැ සරන පවතා එහියට විටැ
විටැ රසවත් පුවත් ගෙනෙයි.

ප ව නා

බිත්තන් සකසුවාණෙකි, ඇත්ත කියන්නා.
කිසක් ඔව්ද ද ඔබ මේ දිනවලා මා හා
උරණ වෑ ඉන්නා බවට? හිය වැ එහියෙහි
මගේ ලිපියට ඉබක් නුදුන් කරුණින් මා
යේරුණා මට ඒ බව.

ඔබ හිතාගොෑ ඇති පසු හිය දෙසැමි-
බර 22 වැනි ද උතුරු තැනෙතහිරි පෙදෙස්
වැතැසුයේ මා සැ කියා. තැ තැ ඒ මේ පවතා
ගේ කැරුම් නො වේ. එ බඳු පව වැහි මේ
පවතා නො කරයි.

එ සේ තම ඒ කා ගේ වැඩෙක් ද?
සුලභා ගේ වැඩෙකි. සුලභාත් පවතාත් දෙ
දෙනෙක් ද? හා! අසන කැටි! එහියේ සක-
සුවත් තරම් හෙල වදන්හි නිපැදියා දත්-
තෙක් නො වෙමි මම. එතෙක් අපේ තම
ගම් නිතා එහි තේරුම ඔබට කියාදීමේ අයි-
තියෙක් අපට ද වෙයි. ඇසුව මැතැවි.

සුළි ඇති කරමින් යන්නේ සුලභ හි.
සුළි+හ >සුලභ>සුලභ (සුලං). 'හ', මෙහි
ගමන්හි පවතුම බවත් උරයෙන් යනුයේ
උරග (උරග), සරයක් (හිසක්) සේ යනුයේ
සරග (සරග = මුවා), ඇදී - යනුයේ නාග
(නා+ග), වතා යනුයේ තුරග (තුරග) ඇ
වදන් නියරින් සුලභ යනු සරි බවත් මගෙන්
වත් දත් දතැගන්නා සකසුවාණෙකි [දැනැ-
ගනිමි - සකසු]

පවතා මේ සුලභා ගෙන් ඉදුරු වෙනස්
වුවෙකි. මතා වෑ වදනා කෙහිකි මේ තම.
ප+වත් >පවත්. මෙහි 'ප' මතා අරුත්හි

උපසහ හි. හරි ද සකසුවාණෙකි. [වැදි
තැත්තම හරි - සකසු]

ඉතින් වදනා නො තැනෙකැ කා හරි
වත් කිසි වරදක් තැහි මා කෙ සේ ද උතුරු
තැනෙතහිරි පෙදෙස් වැතැසීමේ වරදට හඳු
වන්නේ?

එතෙක් මටත් හිතුණා සුලභා කල එ
මහ වතස බලන්නට උතුරු තැනෙතහිරි
පෙදෙස්හි සමාරියක් ගසා බලන්නට. මගේ
සන්සුන් සිත - ඔහි, මටත් සිතක් තිබෙන
බව මට දැනුණේ මේ සමාරියෙන් තමා - ඒ
සන්සුන් සිත තදින් රුදු දුන් එක් දෙ
කරුණක් ඔබ ද දන්වමි. ඔබ ගේ සිතටත්
ඒ මගින් රුදුවක් ඇති කිරීම හි මගේ අද-
හස. එ කලා මගේ රුදු බරට ඔබත් කර
දෙන නිසා මගේ ඔරින් කොටසක් ගේ
අඩු වෙනවා නොවෑ?

ඔත්ත මා උතුරේ වතුරින් යට වූ එක්
ගම් මාතයෙකැ කැරැකි - කැරැකි උත්තා
මා දුටුවා ඒ ගම් වැස්සතට 'මුමදහසට'
එන පිරිසක් - ඇත්තට මා ඒ පිරිස ඇණි
සෙම දමාගෙනා මා තමා! මා එ සේ කියේ
ඒ ඇත්තතටත් ඇති වී තුඩු වෙහෙස
මනත්සියේ තරම් ගතවන්නට හි, ඔවුන්
ඇවේ ලොරියෙකිනි. ඒ පිරිසේ සහ තමන්
ද උත්තා. මට ඒ උතුමා ගේ මුණ කොහි
දී හෝ දුටුවා වාගේ මනක හි. හරි හරි මම
ඉන්නා පළාතේ - ගල්කිස්සේ දී - මා දැක
පුරුදු මුහුණක් තමා. ඒ පිරිස ලොරියෙක්

බැස්සා, ඉන් එතැනට පිහුර නිසා ඔවුන් එතැන මෙමනාකරයේ වූ එතැනට පිළිසරණ වන්නට හෙවුයේ එහි වූ බත්තල් කරුවකු ගේ පිළිසරණ යි. බත්තල් කරුවා, තෙත් පොත්තකින් ඔහු අසිංහලයකු බව යි. සිංහලයෙත් ඔහු හා දෙසි—වනට ඔහු පිළිතුරු දුන්නේත් අසිංහලයෙකි. ඒ පිළිතුරෙන් මා හේරුණා ඔහු සිංහල දන්නා බව.

සිංහලයන් නිසා සිටියේ ලොරියේ ගෙනා බඩුබඩුබඩු රෙදි පිළි හා තමනුත් විපතට පත් ගම් වැස්සන් ආති දිනාවට බත්තලින් ගෙනා ගත්තට යි. එහෙත් බත්තල් කරුවා අසිංහලයෙත් නිසා සිටියේ ඒ උදව්ව කරන්නට ඔහුට රුපියල් සියක් හෙරියා යුතු බව යි.

පිළිසරණට ආවුන්, තමන් ඔවුනට උදව්වට ආවුන් නිසාත් අතමවේ එ තරම් මුදලක් නැති නිසාත් පින් කමක් සැටියෙන් සලකා බත්තලෙන් ගෙනාගත හේ උදක් මා බත්තල් කරුවා කන්තලම් කළා මා බලාගෙනා යි. එහෙත් ඒ බත්තල් කරු ගෙන් ගො වේ මද බුරුලක් එක් ලැබුණේ.

“මදා මුතට උදව්වට ආ අපට මුත් කරන හැටි” යි සුසුම් ලා, අර පිරිස ආ පසු යන්නට සැරැසුණා. ඊ ලගට එහි පිරි

සිටි සෙසු පිරිසක් සැරැසුණා ලොරියේ රොදුවලට ඇණ තබන්නට.

එහ පටි හොඳ නැති බව හේරුම් ගත් මා වෙත මහක් ගත්තා. එ නැතැ දී මා කල හැටි හොඳ හේරු සකසුවාණෙකි? [අසුරා යි! —සකසු]

මට තව තැහෙකැ දී හමු වුණා ‘ලුමදකයට’ පැමිණි තව පිරිසක්. ඒත් කොලොම් පලාහේ පිරිසෙකි. හැම දෙන මා සිංහලයන් බව යි පෙනුණේ. ඔවුන් පිහිටට ගොස් තුටුණේ ද අසිංහල පෙදෙසකට යි. මා දකින විටා ඒ පිරිස පවස කිව්ගන්නට දිය විකක් ඉල්ලමින් ගෙණකට ගොඩ වැදී උත්තා. එහෙත් අඩවල් කල ඒ ගෙදර මහ දෙරින් ලී කෝට්ටෙකැ බැඳුණු විං කබලකට දිය විකක් දීක් කරනවා යි, මට පෙනුණේ. සකසුවාණෙකි, ඔබ මෙය දුටුවා තම ඔබට කුමක් සිතෙනවා ආද්ද?

[අපට සිතෙන්නේ මේ බුදු වදන යි.

“ත ජව්වා වසලෝ හෝති
ත ජව්වා හෝති බ්‍රාහ්මිණෝ
කම්මතා වසලෝ හොති
කම්මකා හෝති බ්‍රාහ්මිණෝ”

—සකසු]

ඔබ කිවියකු විමට කැමැති ද?

එයට මහ
අරිසෙන් අනුමුදුවක් ගේ
කවි පතිණ හඳුරුව යි.

මසකට පැටුම් 4 කි.
අග කිරීම රු. 5.00 කි.

ගල්කිස්සේ,
නුඵදගොඩ පාරේ 20/1

‘මෙලොවිසිහු’ කවුරු ද?

විද්‍යා සරසවියේ වැරු, විනි විකාරණ සුරිහු සෙල් ලිපි වහරේ එන එක් වදනක් විවිසුච්ච ලක් කෙරෙහි මේ ලිපියෙන්, ..

විනි විකාරණ

සිංහල සෙල්ලිපිවල පවතින ඇතැම් වචනවලට තීරණාත්මකව අරුත් සැපයීම තව ම අසීරු කරුණක් වී පවතී. එය අරුමයෙන් නො වේ. විවිධ සංස්කෘතික මුහුණුවර දරමින්, සිය වත් සැහෙන ගණයක් කල් පැවැතුණු ඉතිහාසයෙක හැම සිසුම් ලක්ෂණය ම සුළු කලක් තුළදී අවබෝධ කරගැනීම උගහට ය. කාලයත්, පර්යේෂකයන් එ බඳු දෑ වෙත යොමු වීවාරුණියේ තීව්‍රණ බවත් නිසා ඒවා කෙරෙහි තෙමෙන් විසැදී-යනු සාමාන්‍ය පිළිවෙල යි.

අප හේ මධ්‍ය-කාලීන සෙල්ලිපිවල පවතින මෙලොවිසි1 - නම පදය, පුරාවිද්‍යාඥයන්ට ගැටලුවක් වී පවත්නේ, විමැසිල්ලකට තුඩු දෙයි. මෙය ම මෙලොක්සි2, මෙලොවිවි3, මෙලොක්ති4, මෙලොසි5, සහ මෙලොක්සි6 යනුවෙන් තත් සෙල්ලිපිවල හෙදේ. මේ සියල්ල සිංහල ප්‍රාකෘත භණයට වැටෙන සේ පෙනේ. මේවා මිලෙව්ස් යන සකු පදයෙන් බිඳී ඇ හේ ගුණසේකර මුදලී තුමා සලකන බව පවසන M. D. de Z. වික්‍රමසිංහ සුරිහු7, ඒ අරුත (මොහොතකට) පිළිගත් බව දක්වති.

මේ බොහෝ සෙල්ලිපිවලින් මේ අය යම් ගමකට ඇතුළු වීමේ වරප්‍රසාදය නො

දුරු බව යි. එහෙත් ඇතැම් රජයේ නිලධාරීන් ද මේ බලය නො දුරු හෙයින් මේ නිසා ම මෙලොවිසින් සමාජයේ පහත් ගණයකට වැටෙතැයි නියම සේ ගත හොඳැයි යි. ඒ අතර, මිහින්තලා ලිපිය ඔවුන් එ ම විකාරයට අතින් වුවත් සේ සැලකිය යුතු බව පවසයි.8 සිව් වැනි මිහිඳු පුවරු ලිපියෙහි ‘මෙලොවිසි ලද්දකු හත්තා කොට්’ යන වාක්‍ය බණවිය ‘මෙලොවිසින් ලබාගත් (සියලු) ද (ඔවුන් හෙත්) පාහැරගත යුතු වේ’ යනුවෙන් පැහැදිලි කොට තිබෙනත්9 විශේෂයෙන් සෙල්ලිපිය පිරිසිඳු ව කියවන්නට අපහසු නිසා, ඒ අරුත පිළිගත යුත්තේ සැක පිට යි.

මෙලොවිසින් පිළිබඳ ව යම් තීර අදහසක් ගත කැක්කේ මේ සෙල්ලිපි දෙකතුනෙක ම එ ම පදයට පෙර පවතින ‘කලී’ යන පදය ආශ්‍රයෙනි. එහෙත් සෙල්ලිපි වෙසරදහු මෙය වෙන ම පදයක් සේ ගෙන එයට ‘කුලී කරුවන්’ (hired labourers) යන අරුත දී, ‘මෙලොවිසි’ එයින් වෙනස් කොට සලකති; පද දෙක අතර කොමාවක් ලති. අප අදහස නම් ‘කුලී මෙලොවිසි’ ප දෙකක් වෙතත්, ඒ එක ම ව්‍යවහාරයක් බව ය; එහි අදහස ‘කුලී වැඩ කරන මෙලොවිසි’ බව ය.

1. EZ I: 44, 90, 116, IV: 52   2. එම I: 203
3. එම IV: 249   4. එම II: 29
5. එම II: 212   6. එම III: 104
7. එම I: 53, fn 10   8. එම I: 90
9. EZ. I: 116 ‘whatever the melaxi have received shall appropriated’

එහෙත් 'මෙලාවයි' පදයේ අරුත එසේ-
 හුදු පැහැදිලි නොවේ. මොහු නිසම මිලෙ-
 ව්‍යයෝ කම් නිසම ශිෂ්ට ජන සමාජය ඇසුරු
 නො කරති. ඇසුරු කරමින් කුලී වැඩ නො
 කරති. විකාරයට ඇති වුවත් සේ නො කැනෙ-
 යි. අද සේ ම එ කල්හි ද ලත් බිමෙහි සිටි
 එක ම මිලෙව්‍ය වර්තය වැද්දේ වූ හ. නිව-
 වැවෝ එ කල විසුවෝ දැයි සැක සි (මේ පද
 ගෝත්‍රිකයෝ ම කැලෑ වාසිහු ය.) එ නිසා
 ශිෂ්ට ජන සමාජය හා විසූ මේ මෙලාවසින්
 නිසම මිලෙව්‍යයන් නො වූ හැයි ගත යුත්තේ
 මය. 'මිලෙව්‍ය' යන පදයෙන් තද්භව වී
 එක පදයෙකින් (කොහොත් පද වැලෙකින්)
 හැඳින්වුණු තවුත්, ඔහු ශිෂ්ට මනුෂ්‍ය ගණ-
 සෙකැයි ඉදිරි සැලැකිය යුතු වෙයි. මේ හා
 ඇසුරු කල යුතු වටිනා කරුණක් අපට
 ලැබෙන්නේ ඉන්දියානු ඉතිහාසයෙහි. එ
 රටෙහි මුලින් පදිංචි වූ මුස්ලිම් ජාතිකයන්
 මිලෙව්‍යයන් සේ හැඳින්වුණු බව පැවැයේ. 10
 එයට හේතු සේ දැක්විය හැක්කේ මෙවා ය:

උතුරු අප්‍රිකානු මුස්ලිම්වරුන් 'බර්බර්'
 (Berber) යනු වෙන් හැඳින්වීම: 'බර්බර්'
 සන්තට එක් කිරුක්තියක් වශයෙන් ශ්‍රී ලක
 'බර්බරෝස්' යන පදය ඉදිරිපත් හැරුණු
 'බර්බරෝස්' යන්නෙහි අරුත 'මිලෙව්‍ය' වීම.
 (Oxford Diet: 5. v.) හින්දු හක්නියාට
 රෝපි උපද්‍රවන ලෙස හරක් මස් සහ අත්
 මස් වර්ග මුස්ලිම්වරුන් ගේ අහර වීම. මුස්-
 ලිම්වරුන් ආර්ථ ලෙස කොදුරීම, මුස්ලිම්-
 වරුන් ආර්ථ ගාමාවක් ව්‍යවහාර නොකිරීම.

මේ කරුණු නිසා හෝ වෙන අන් කරුණු
 නිසා හෝ ඉන්දියානුවන් විසින් මුස්ලිම්වන්
 මිලෙව්‍යයන් සේ සලකනු ලැබුවා'යි පිළිගනු
 හැකි වේ. එ ම පුරුද්ද, දැඩි ඉන්දියා-ලංකා

සම්බන්ධතා පැවතුණු එ කල, ලංකා බිමට
 සංක්‍රමණය වීම ඉතා පහසු වනු නිසාක ය.
 මේ අනුව ඉහත දක්වන ලද කෙල්ලීපි පද
 මැල ලංකාවේ විසූ මුස්ලිම්වන් හැඳින්වීමට
 යෙදුණා'යි ගත හැකි වේ.

එහෙත් මෙහි සිටි සිංහල මුස්ලිම්වන්ට
 මෙය පොදු ව යෙදුණා දැයි ඉතා සැක සහිත
 යි. යම්ත, සොත් සහ යෝතක යන කම්-
 වලින් හදුන්වනු ලැබූ ජාතීන් අතරෙහි ඔවුන්
 ද සිටි බව නිසාක යි. මේ සේ හැඳින්වුණු
 අය ලංකාවේ පණ්ඩුකාභය කල්හි පවා සිටි
 බව, එ රජු අනුරාධපුරෙහි පිහිටුවූ 'සොත-
 සහාගවස්තු' තම් පෙදෙස සඳහන් කරන
 මහාවංශ පාඨයෙන් 11 පෙනේ. වෙලෙදම
 සදහා මුලික ව පැමිණි ඔවුන් කෙමෙන්
 මුහුදු බඩින් ඇත් වී රට ඇතුළෙහි වෙත
 අත් රැකියාවල යෙදෙමින් සිටි බව සිතියා
 හැකි වේ. තොටුපොලවල සහ මහ තහරවල
 ධනවතුන් විශේෂයෙන් සිටි අතර එයින්
 පැහිරී ගිය මුස්ලිම්වන් සාමාන්‍ය රැවියන් ගේ
 තත්ත්වයේ ම විසුවා විසා හැකි යි. ඇතැ-
 මෙන් (මවු රටෙහි ඔවු කවලම් වැනි) ගෝති
 ගොන් තවලම්වලින් ලුණු අදින්නෝ වූ හ 12
 ඔවුනට වඩා දුප්පත් වූවන් කුලී වැඩ කර-
 මින් ජීවත් වන්නට ඇති. තම ද, ජපිරිත්-
 නියැවී වැම් ලීපියෙහි 'මෙලාවසින් කෙල්
 කුලී දෙමෙල් කුලී ..... නොහන්නා කෝට්' 13
 යනුවෙන් එයි. ලංකාවේ විසූ මනුෂ්‍ය වර්ග
 තුනෙහි ම කුලී කරුවන් එයින් අදහස්
 වෙතැ'යි ගත නොහැකි ද?

එ නිසා 'මෙලාවයි' ඇදී වශයෙන් මධ්‍ය
 කාලීන සිංහල කෙල්ලීපිවලින් හදුන්වනු-
 ලැබුවේ සිංහල ගම්මාන ආශ්‍රිත ව වෙසෙමින්
 කුලී කම් කොට ජීවත්වුණු දුප්පත් මුස්ලි-
 මුන් යැ'යි අප අදහස යි.

10. Glimpses of medieval Indian Culture - Y. Husain: 119
 11. මව. X: 90
 12. Sonahar - J. C. Van Sanden: 46
 13. EZ, I: 167
 14. සද්ධර්ම රත්නාවලිය - ජයතිලක සංස්කරණය: 368,
 ජාතක අටුවා ගැටපදය - ජයතිලක සංස්කරණය 192

බබුරන් නොනොත් බබුරන් යන පද-
 යෙක් ද ඇතැම් සිංහල සාහිත්‍ය කෘතීවල
 පෙනෙයි. එහෙත් එය 'පුස්සඩු' හෙවත්
 'වැසිකිලි සොබක යන අරුතින් ඇතැම්
 කෘතෙක යෙදේ.14 ඇතැම් කෘතෙක 'දේශිය'
 යන අරුතෙහි යෙදේ.15 එ ම දේශය
 ද 'බබුරු' වශයෙන් කවත් කන්ති
 පෙනේ.16 මේ 'බර්බර්' (Berber) නම් උතුරු
 අප්‍රිකානු මුස්ලිමුන් වසන බාබරි (Barbary)
 පලාත යි. (බර්බර් පදයේ නිරුක්ති වශයෙන්

දැක්වෙන්නක් ඉහත සදහනි.)

ලංකාවේ ද බබුරන් විසූ බව ගිරු සහෙ-
 යස දක්වයි.17 අනම්බෙන් හේ ඔවුන් හේ
 වාසස්ථානය ලෙස එහි දැක්වෙන්නේ එදක්
 අදත් මුස්ලිම් ජනවාසයක් හේ සැලකිය
 හැකි බේරුපිල අසබඩ ය. එහෙත් එ ම පද-
 යෙහි පවතින විස්තර අනුව මේ බබුරන්
 මුස්ලිමුන් නොව තියම් කැලැවැසි පිරිසක්
 හේ හත හැකි ය. (විදුදස)

- 15. පුත්සරණ - සාරත සංස්කරණය: 4
- 16. දඹදෙණි අස්ත - රණසිංහ සංස්කරණය: 5
 රාජාවලිය - ගුණසේකර සංස්කරණය: 3
- 17. එත් වන අබිත් කංසා කාරඵ පරඵ
 අත්තන කුසුම් රත් මල් කනැලා ලකුඵ
 ගත් වන මුහුරු ලෙලවා ඇද ඇද රැවුඵ
 සිත්මෙන බමන බබුරන් රහ බල යහඵ

ගිරා සං: 105

පිරිහුම

සිටි ඇලෝස්

සිංහල සිංහල සිංහල	සිංහල
මෙ හැඟුම් පොබයන හදවත්	සිංහල
නැද්දේ මිබ හට මිනිසුන්	සිංහල
වැනැහෙනු නො පෙනෙ ද රට මේ	සිංහල!
ගැමුණු, පඩු අබා, පැරැකුම්,	මහසෙන්
අක්බෝ, විජේබා, රාසිං,	දසෙන්
සිති කොටු නොප දිරි වැනි කොටු	දහසෙන්
හෙළයෙහි නොහැති වැ දිගුණට	සැරැසෙන්
වැලි මිරිකා දිය ගැනුමට	දස්සෝ
මුදින් එ හෙරු ද හෙළ ජය	රිස්සෝ
වූ හ එ ද මේ හෙළ දිවි	වැස්සෝ
අද සිය හෙරු මැ වෙති	දුහි - දස්සෝ
සංකර බස වහරන්නට	වූයේ
සංකර ගති රජ වන්නට	වූයේ
සංකර දිවියට ඇතිබැති	වූයේ
ලංකර එන්න ද පිරිහුම	ආයේ!

බෝලවලානේ, ගුරු විදුහල

ප්‍රශ්න

වැනි රීතිය

(1) හේ ගියා දැයි සැක සි
 ඔහු ගියා දැයි සැක සි
 මින් කිමෙන් නිවැරදිද? —විමසු

['හේ ගියේ දැයි සැක සි.'
 මෙහි පවසුව (ආඛ්‍යාතය) වෙයි යනුයෙන්
 බැහැරින් ගත යුතු වෙයි. එ කලා 'හේ ගියේ
 ද' යන වැකිය මෑ මෙහි පැවැසිය (උක්තය)
 සි. සැක යනු පූර්ව (පූරකය) සි. එ හෙයින්
 මේ නිවැරදි වැකියෙකි.

'ඔහු ගියා දැයි සැක සි.'
 මෙහි පවසුව (ආඛ්‍යාතය) ද 'වෙයි' යනු-
 යෙන් ආදායන යුතු ය. එ කලා පැවැසිය
 (උක්තය) ඔහු ගියා ද යන්න සි. ඔහු ගිය
 බව යනු අදහස සි. සැක යනු පැවැසිය පූර්ව
 (උක්ත පූරකය) සි. එ හෙයින් මේ වැකිය
 ද නිවැරදි සි. —සකසු]

(2) ඔවුහු වැඩ කළ හසි සිතමි
 ඔවුන් වැඩ කළ හසි සිතමි.
 මින් නිවැරදි කිම? —විමසු

'අප සිප් නො දැනිනිසි තෝ නො සිතව'
 'තා වෙණ හ හි සි අපි උනුමු'
 'මියන් වෙණ කහි සි ඔහු සැකයෙන් අත්
 කැසු'—
 යනු හෙළ වැකි රීතිය දක්වන වැකි සි.
 මෙහි ආතුළ වැකි ගිය කල් (අතීත) වූයේ
 මේ හේ සිටි.

'අප සිප් නො දැන් හ සි තෝ නො සිතව'

'තා වෙණ හ හි අපි උනුමු.'
 'මියන් වෙණ කා හ සි ඔහු සැකයෙන්
 අත් කැසු.'

මේ නියරින් නිවැරදි හේ සැලැකියා
 යුත්තේ 'ඔවුන් වැඩ කළ හ සි සිතමි' යන
 වැකිය සි.

සැකයෙහි දී වැන්තා කරණයෙහි දී පව-
 සුවට (ආඛ්‍යාතයට) 'සි' හෙළියෙන් (නිපාත-
 යෙන්) ආදායන ආතුළ වැකියේ පවසුව
 (ආඛ්‍යාතය) 'ප්‍රථම පුරුෂ' බුහු බසින් කැබි-
 මන් එහි පැවැසිය (උක්තය) දෙ වන (අනු-
 ක්ත) විඛන් රුවින් කැබිමන් නියර සි.

මේ නියරින් මේ වැකි නිවැරදි හේ
 සලකන්නා.

1. ඔහු යනි සි (ගිය හ සි) නොසිතන්නා.
 ඔවුන් යනි සි (ගිය හ සි) නොසිතන්නා.
2. තා යනි සි (ගිය හ සි) නොසිතන්නා.
 තොප යනි සි (ගිය හ සි) නොසිතන්නා.
3. මා යනි සි (ගිය හ සි) නොසිතන්නා.
 අප යනි සි (ගිය හ සි) නොසිතන්නා.

(3) රජ උයනට යයි.
 රජු උයනට යයි.
 මින් නිවැරදි වනුයේ කවර වැකිය ද? —විමසු

[රජ යනු මෙ හේ වරතාහෙසි
 1. පළමු (උක්ත)
 රජ — රජහු
 2. දෙ වැනි (අනුක්ත)
 රජු — රජුන්
 එ හෙයින් නිවැරදි වනුයේ—
 'රජ උයනට යයි.' යන වැකිය සි. —සකසු

★ ★ ★
 හිරු එන විටා නොද මල හැකිලි සිටියා
 'පෙම් බර මුණ තම හට නො මැ දෙති' සි කියා
 තද තෙද පතුරුවා මරවා දිනිඳු ගියා
 සද, පොම් වන පාන ඇය හට සිනා ගියා

— වන්දා ආලෝකෝච

නිපන් පියෙව්වලට නිපැදියා දියැ නොහැකි ද ?

මොරවුළේ සාසන රතන පති හිමි පාණන් හට පිළිතුරෙකි.
එ හිමියන් ගේ ලිපිය (නිපන් පියෙවිය) 1962 ජාතින්‍යා සහ-
රාශෙත් ගෙනැ, ගිය එහිගෙහි පල කැරිණි .

අරියෙන් අහුබුදු

මොරවුළේ සාසන රතන පති හිමි පාණන් අප ගේ බුහුමනට එකඟින් මැ හිමි වෙති. උන් වහන්සේ හෙළ බසේ නිපන් පියෙව් හෙළි කිරීමෙහි ලා මහ හෙළියක් මැ වන හෙයිනි, එහෙත් මෙ රටේ වාද කැරෙන පිළිවෙළේ වරදින් දෙ එ හිමියන් ගේ ලිපි-
යෙහි ද වාදයට පිටත්තර වැ, පිළිවැදවැ හෙළා දක්මේ නියර මැ ඉස්මතු වී ඇති. එ හෙයිත් අප ගේ වාදය අවුල් වනු විනා එයට කිසි පිළිකරණක් නැති. මෙහි, පිළි-
තුරු දීමෙහි ලා අප විසින් ගැනෙනුයේ උන් වහන්සේ විසින් දක්වුණු විදුහුරු කරුණු පමණෙකි.

අප ගේ මුල් ලිපියෙහි කැකෙව් භරය මේ වෙයි:—

1. පිදන් සහරු කරුවෝ නිපන් පියෙව් හෙළ බසේ ඇති බව කියති.
2. කොළොඹ, කරළු, බලු, කොටි, වලක්, කබර, අගුරු, ගැඹුරු, කුඹුරු, කෙළෙඹ, පිරිත්, මුහුදු, ගංගා, අවුරුදු, කිරි, එළු, නිල් යනු අපට පෙනෙන නිපන් පියෙව් කිහිපයෙකි.
3. සකුවත් පාලියන් හෙළ බසේ මා බස් යැ යි ගෙනැ ඉන් අපේ නිපන් පියෙව් පවා බිදැගැනුණු සේ සැලැකීම වරදෙකි.
4. සකු බසින් හෙළ වදන් බිදිලි නියාව ද කරුණු දෙසක් නියා අවිදුහුරු යැ.

- i බිදි එක පරිදි දක්වීමේ පිළිගත් නියරක් නොදක්වියා ගැනි බව
- ii අරුතක් නියරක් ඇති වැ සිදු වූ හෙළ පද බොල් අරුත් සකු පදයක් ගෙන් බිදි ආ සේ සැලැකීම

සාසන රතන හිමියන් ගේ ලිපියෙහි භහ යුතු භරය සේ අපට පෙනෙන්නේ මේ යැ:—

1. සිංහලයෙහි ද නිපන් පියෙව් ඇතත් එ නිපන් පියෙව්වල ‘නිෂ්පත්තිය’ දක්වියා නොහැකි යැ.
2. කොළොඹ, කරළු යනු නිපන් පියෙව් බව සබැ යැ.
3. බලු, කබර, අගුරු, ගැඹුරු, කුඹුරු, කෙළෙඹ, පිරිත්, මුහුදු, ගංගා, අවුරුදු, කිරි යනු නිපන් පියෙව් නො වැ සකුයෙන් බිදැගැනුණු පියෙව් යි.
- එවා නිපන් පියෙව් යි ගෙනැ දක්වුණු නිපැදියා ‘අශාස්ත්‍රිය යැ’
4. වදන් බිදැගැනීමේ පිළිගත් ක්‍රමයක් දක්වියා නොහැකි යැ.

දුන් පති හිමියන් ගේ ඉහතැ කී කරුණු එක එක විකරින් විමසන්නට පළමු මේ වාදයේ පදනම වූ මුල් අදහස එ නම් නිපන් පියෙව්වලට නිපැදියා දක්වියා නොහැකි යැ,

ගන්න—පමණක් මේ ලිපියෙන් විමසා බලමු.

සිංහලයෙහි නිපන් පියෙව් වෙනි සි පඩි හිමි පාණේ මෑ පිප්පිගනිති. එ කෙසින් අප ගේ වාදය හෙළ බසේ නිපන් පියෙව් නැතැයි සන්න ගැනැ තොවන බව වෙනෙසින් ආලෝකයා යුත්තෙකි.

නිපන් පියෙව්වලා 'නිෂ්පන්තිය' දැක්වියා නොහැකි බව දක්වන පඩි හිමි පාණේ මේ සේ පවතී

“නිපන් හෙවත් දේශි ශබ්දයන් ගේ නිෂ්පන්තිය දක්වනු නොහැකි යැ යි මහා ශාබ්දික හේමවන්ද ශ්‍රීහු දේශි නාම මාලාවෙහි දක්වති. දේශිය ශබ්දයන්ගේ ලක්ෂණ දක්විය නො හැකි ය. ඒවා සංස්කෘතාදී ගෘහවත්ති ද ප්‍රසිද්ධ නැත. මේ අනුව සිංහලයෙහි නිපන් ශබ්දයන්ගේ ද ලක්ෂණ හෝ නිරුක්ති දැක්වීම නොකට හැකිය.”

මේ භාවා ද?

භාවා නම් නිපන් පියෙවියෙකැ නිපැදියාව යම් කිසිවකු දැක්වුව හොත් මේ නිපන් පියෙව් වාදයේ පදනම මෑ බිදා වැටුණා නම් වෙයි

අපි කුමට බිදිමු ද? පඩි හිමියෝ මෑ

සිය ලිපියෙන් සිය මාද පදනම බිදිති; නිපන් පියෙවියකට නිපැදියාව දැක්වීමෙහි ඒ.

“අනුමුදුනුවෝ කඩතුරුව යනු වස්තුවෙන් කළ ආචරණය බව නො දනිති. ‘කඩ තුරුව’ හෝ ‘කඩ තීරය’ යනු යොදා ඇත්තේ තීරයට විනා තඵව අවුරන තීරයට ම නො වේ.

හිමියෝ මෙසින් කඩතුරුව යනු නිපන් පියෙවියක් ආවියෙන් මෑ ගෙනා එයට අප දැක්වූ අරුතට වෙනස් අරුතක් හඟවති. එ නම් කඩ යනු රෙද්ද වචන් තුරුව යනු තීරය බවත් කඩ+තුරු යන දෙ වදනින් කඩතුරුව ඇති වූ බවත් යැ.

හිමියන් ගේ මේ ‘නිරුක්තියෙන්’ කසින් (රෙද්දෙන්) නොතැනුණු තීර පවා වියා හැකි යි! එහෙත් ඒ අපට කරුණු නො වේ. අපි අත් ආවියෙකින් නිපන් පියෙවියක් වූ කඩතුරුවට නිපැදියාව දැක්වූමු. හිමියෝ ද අත් ආවියෙකින් ‘නිරුක්තිය’ දැක්වූහ. දෙකෙන් මෑ වූයේ හිමියන් ගේ නිපන් පියෙව් වාද පදනම බිදා වැටීම යි.

එ සේ නම් “සිංහලයෙහි නිපන් ශබ්දයන්ගේ ද ලක්ෂණ හෝ නිරුක්ති දැක්වීම නොකට හැකි යැ”යි ඔබ වඟන්සේ පිහිටුවූ “සිද්ධාන්තය” ඔබ වඟන්සේ ගෙන් මෑ දැන් බිදා වැටුණා නොවේ ද? .....

ගැදි හරගය

මැස—

පඩු අබා දෙසුම

(විදු උවදුර සහමුලින් පිසලු පඩු අබා කර දෙවුවාණන් ගත්, රකුණ, නා, අසුර යන හෙලියන් ‘සිව්හෙළ’ නමින් එක් රැසක් බවට පත් කරමින් දූග අමතා කල දෙස්ම යි) ඔබේ පැබැදුම පෙබරවැටී මස නො ඉක්මවා සකසුවන් නමට එවන්නැ. දිනු පැබැදුම එකියෙහි පල වේ. කිලිණයෙක් ද ලැබේ.

අධිකාර ව්‍යවස්ථාව

1935 ඔක්තෝබර් 1 අභ්‍යර්ථාද ලක් මිණි පහන් සකසු පබදින් හැනිණි. එ ද රජ මැති සෙබෙති මැති - ඇමැතිවරුන් රජය විවිධමේ මහ දනා සතු නිදහස මධිත ගණයේ පනතක් ඇති කරන්නට ගත් තැන මැතිවරණ අවසරෙහි හෙළා දකිති මුනිදස්සු

මුනිදස කුමාරතුංග

“අහිතව මන්ත්‍රී වරණය දැන් ලඟා යා. දැන් ඉන්නා මන්ත්‍රීන් ගෙන් වැඩි දෙනකු පුනර්ණය පතක බව තොරහසෙකි. එ හෙයින් මන්ත්‍රීකයන් මත් වීමෙන් දෙ සිහි මද බවක් දක්වන ඔවුන්ට හොඳ සිහිය එළවන පිණිස ද ඔවුන් යළි දු මැති මුදුල්ලට යැවීමේ සම්පූර්ණ බලය ඇති සැදියකට ඔවුන් ගේ යුතු කම මතක් කැරැවීමට ද මේ සිදු පිටසරයෙකි.

තෙස්ස තිබියේ වෑ! මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු පිළිබඳ වැ ගුණ දේප මිවේවකය කිරීමේ නිදහස මහා ජනයා අතින් පැහැර ගැන්මට මොවුන් කරන උත්සාහය සලකා බලමු. මන්ත්‍රීයකු හෝ කිහිප දෙනකු හෝ මහා ජනයා ගේ අනනිමාද්ධියට හේතු වූ කුමක් කිව ද, කුමක් කළ ද මිරිද්ධිකම පාම දඩුවම් ලැබීමට සුදුසු අපරාධයක් වෙයි! එ ද අධිකාරණයේ විනිශ්චයට අනුමැතිය නො වේ; මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කථනාණන් ගේ අභිප්‍රායට අනුමැතිය.

සැදියෝ මේ හුවණ මදවුන් සිතන කරම මැ මෝඩයෝ නො වෙති. මේ තිරස්විත ව්‍යවස්ථාව ඉදින් ක්විර වුව හොත් එයට පසා වූ මන්ත්‍රීන් සැදියෝ හොඳින් බලා - ගනිති; එක මන්ත්‍රී වරණයේ දී ඒ දුෂකාරකට සැද නොදෙන්නට ද හොඳින් බලා - ගනිති. යළි දු මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට පැමිණි ඒක රාජ්‍යය කරන්නට සිතා අටමාගත් අධිකාර ව්‍යවස්ථාව එස ඇටවුවකට මැ මෙ සේ කරත් වෙයි.

“කුත්තිකුති ගිය ද එ මැ අත පය මැ

යා” යන තියෙන් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ගිය ද දිනයෝ දිනයෝ මැ වෙති. ගෙදර සිටියා දී කළ දින කම් ඇතැම් විටැ සැහවුණ ද, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ දී කරන දු මහා ජනයා ගේ ඇසට වදී. තමාට ද ජාතියට ද රටට ද හිතා වත් වූයේ එ බඳු පැවැතුමිහි දෙස දක්වයි. ප්‍රමාත්ති පත්‍රය සත්‍යය රට පුරා පතුරවයි තතු දක්නා ජනයෝ එක් වැ උද්ඝෝෂණය කෙරෙති. මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙහි ද වූ නොමනා පැවැතුම් ලිහිල් කරන්නට සෝ දුරු කරන්නට හෝ සිදු වේ. මේ කරදරයෙන් මිදෙන්නට යැ අහිතව අධිකාරී ව්‍යවස්ථායෙන් අපේ අදුරදර්ශි මන්ත්‍රීන් සැරැහෙනුයේ.

සියක් හවුරුදු සිය විසි සේ මෙ රට පාලනය කළ ඉංගිරිසිහු දැන් අප මන්ත්‍රීන් ඉල්ලන බලයක් නො ඉල්ලූ හ. මන්ත්‍රීන් ගේ බලයට රට මද විසින් වත් අවකාශී හවුරුදු තියෙක් ගියේ ද? එ සා සුළු කාලය තුළ දී මේ බඳු පිබක බලයක් අපේ මන්ත්‍රීවරු ඉල්ලන් තම, එසින් පෙනී යනුයේ දේශ පාලන ශක්තියක් මෙ රටැ මිනිසුන් කෙරෙහි ඇති තියා ද? අහෝ, වෙනසෙහි මහවා! විට රැවියෝ සියක් හවුරුදු රට සාමයෙන් රැකිය හ. සිය රැවියෝ තුන් සතර හවුරුදුදක් අනුත් කරන පාලනය තමන් කරන සේ සිතා-හෙනා එසින් මත් වැ, බලය මද සැ සි සිතා රට වැසියන් ගේ කට අවුරන්නට අත් පා බැඳැ-ලන්නට, උපාය යොදති. අදි-කාවේ දුරුභම, අඳුරුකම, රුදුරුකම දේශ-යෙහි මිනිසුන්, තෙපි මේ පුවත අසා සිතා සි වෙහෙසට නො පැමිණෙවු.”

ඔබ ගේ හඟවීම

නුවනත් නුවණත් අදින සේ
පළ කරවා-ගන්න නම් දෙන්නැ

එඩියට.

පසු පිටුවෙහි වරකට	රු. 150.00 යි.
අ.ගුණ ,, ,,	රු. 100.00 යි.
අ.ගුණ පිටු 1 කැ ,,	රු. 50.00 යි.
අ.ගුණ පිටු 1 කැ ,,	රු. 25.00 යි.

විත්තර සඳහා සකසුවත් විමසන්නැ.

ගල්කිස්සේ, හුරුගොඩ පාරේ 20/1. එඩියෙහි සකසුවෝ.

ලාබයට
අ.ස අදින
හොඳ පහරැ
අපිත් පහරැව යැ

සහසුවට
පිළිගෙවමට
වැඩිවිලට
සෙව

ගල්කිස්සේ

හුරුගොඩ පාරේ 20/1

අපිත් පහරැව

